

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1515	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr NGU 1035/6	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Skiferundersøkelser i Troms 1971				
Forfatter Barkey, Henri Øvereng, Odd		Dato 1971	Bedrift NGU	
Kommune Gratangen Lenvik Nordreisa Balsfjord Storfjord Kåfjord Skjervøy	Fylke Troms	Bergdistrikt Troms og Finnmark	1: 50 000 kartblad 14323 16331 17344 14334 16334 17334 14333 16432 17343 15333 16341 15332 16352	1: 250 000 kartblad
Fagområde Geologi	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype Bygningstein	Emneord Skifer			
Sammendrag				

Nr.: T 7.

BV1515

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Troms fylke
Tidsrom : Sommeren 1971
Saksbehandler : Geolog Odd Øvereng
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

INNHold

INNLEDNING

SKIFERUNDERSØKELSER 1971, sammendrag.

DELRAPPORTER

<u>Nr.</u>		<u>Saksbehandler</u>		
1035/6A	Skifer Grimjord, Gratangen, med bilag 1035/6A-01	Konstruktør Harald Hatling	side	4
1035/6B	" Lavoll og Elverum, Lenvik, med bilag 1035/6B-01,02	" Harald Hatling	"	9
1035/6C	" Sagelvvatnet, Balsfjord, med bilag 1035/6C-01	" Harald Hatling	"	15
1035/6D	" Nordkjosbotn, Balsfjord, med bilag 1035/6D-01	" Harald Hatling	"	20
1035/6E	" Lulleborg, Storfjord, med bilag 1035/6E-01	" Harald Hatling	"	25
1035/6F	" Olderbakken, Storfjord, med bilag 1035/6F-01	" Harald Hatling	"	30
1035/6G	" Dalheim i Manndalen, Kåfjord, med bilag 1035/6G-01	" Harald Hatling	"	35
1035/6H	" Solli, Olderdalen, Kåfjord, med bilag 1035/6H-01	" Harald Hatling	"	40
1035/6I	" Rotsund, Skjervøy, med bilag 1035/6I-01	" Harald Hatling	"	45
1035/6J	" Isakeidet, Skjervøy, med bilag 1035/6J-01	" Harald Hatling	"	50
1035/6K	" Skattøra, Skjervøy, med bilag 1035/6K-01	" Harald Hatling	"	54
1035/6L	" Stusneset, Skjervøy, med bilag 1035/6L-01	" Harald Hatling	"	59

1035/6M	"	Taskebyneset, Skjervøy, med bilag 1035/6M-01	"	Harald Hatling	"	63
1035/6N	"	Taskebyvågen, Skjervøy, med bilag 1035/6N-01	"	Harald Hatling	"	68
1035/6O	"	Eneset, Kågen, Skjervøy, med bilag 1035/6O-01	"	Harald Hatling	"	73
1035/6P	"	Sabatsjokk, Kåfjord, med bilag 1035/6P-01	geolog	Odd Øvereng	"	78
1035/6Q	"	Reisadalen, Nordreisa, med bilag 1035/6Q-01,02,03	"	Odd Øvereng	"	84
1035/6R	"	Storvik, Nordreisa, med bilag 1035/6R-01	"	Odd Øvereng	"	98
1035/6S	"	Ringstad, Nordreisa, med bilag 1035/6S-01	"	Odd Øvereng	"	103
1035/6T	"	Holmevatn, Nordreisa, med bilag 1035/6T-01	"	Odd Øvereng	"	107

INNLEDNING

Rapporten gir en samlet oversikt over de skiferundersøkelser som NGU har utført i Troms fylke i 1971. Saksbearbeidere har vært geolog Odd Øvereng og konstruktør Harald Hatling. Detaljerte resultater fra de enkelte forekomster er gitt i 20 delrapporter.

SKIFERUNDERSØKELSER 1971, Sammendrag.

Gratangen kommune (delrapport 1035/6A).

Grimjord. Skiferen er for inhomogen til at drift kan anbefales.

Lenvik kommune (delrapport 1035/6B).

Lavoll. Skiferen er en lys kvartsittskifer. Sonens mektighet er anslått til ca. 50 m. Store partier av sonen er sterkt forurenset av kvartsårer og linser. Videre er oppsprekning et utbredt fenomen. De negative trekkene har for stor utbredelse til at skiferen er drivbar.

Elverum. Skiferen er uegnet for drift på grunn av den sterke oppsprekningen og de dårlige spalteeegenskapene.

Balsfjord kommune (delrapportene 1035/6C og D).

Storbukt ved Sagelvvatnet. Skiferen er for bløt til at den kan anvendes til de mest aktuelle bruksområder i dag.

Nordkjosbotn. Skiferen er en grågrønn kvartsittskifer. Den er lite forurenset av f.eks. kvarts. Enkelte partier av sonen utviser en brukbar kvalitet og prøvebrytning er anbefalt.

Storfjord kommune (delrapportene 1035/6E og F).

Lulleborg i Skibottsdalen. Bergarten er en mørk grå glimmerskifer som på grunn av tett oppsprekning ikke anses for drivverdig.

Olderbakken. I dette området er det trolig flere større partier med brytbar skifer, og prøvebrytning er anbefalt.

Kåfjord kommune (delrapportene 1035/6G, H og P).

Dalheim i Manndalen. Skiferen er en sprø tungtspaltende hornblendeskifer. Utbredelsen av kvartsårer og linser sammen med sterk oppsprekning

gjør at skiferdrift ikke kan anbefales.

Solli i Olderdalen. Skiferen er en kvartsglimmerskifer av varierende kvalitet. Mindre partier av sonen har trolig skifer av bra kvalitet, men på grunn av beliggenheten kloss i vei og bebyggelse og videre gjennom dyrket mark, vil en eventuell drift by på mange problemer.

Sabatsjokk. Skiferen er en tyktspaltende grågrønn hornblendeskifer. Den tette oppsprekningen sammen med foldning og utkiling av lag gjør at skiferdrift i dette området ikke kan anbefales.

Skjervøy kommune (delrapportene 1035/6I, J, K, L, M, N og O).

Rotsund. Her stikker i dagen en sone med kvartsittskifer av skiftende kvalitet. Karakteristisk for sonen er den tette oppsprekningen. Småfolder er også et gjennomgående trekk. I den sydlige delen av sonen er det et parti med ca. 3 m mektighet og ca. 50 m i utstrekning som er anbefalt for prøvebrytning.

Isakeidet. Skifersonen har liten utstrekning og mektighet. Videre er den gjennomgått av 4 store amfibolittganger. Drift på forekomsten er ikke anbefalt.

Skattøra. Skifersonen er i hele sin bredde sterkt foldet og forurenset av kvartsårer og linser. Enkelte smale benker fører brytbar skifer, men er for lite å starte produksjon på.

Stusneset. Skiferen er sterkt forurenset av kvartsårer og linser samt amfibolittganger. Videre er den tett oppsprukket. Drift er ikke anbefalt.

Taskebyneset. Skiferen er for tungtspaltende, foldet og uren til at den er drivbar.

Taskebyvågen. Skifersonen har liten brytbar mektighet da den begrenses av sjøen. I den befarte del av sonen er kvaliteten for dårlig til at skiferdrift kan anbefales, men en videre undersøkelse av denne sonen er foreslått.

Eneset. Skiferen i dette området er i enkelte partier av brukbar kvalitet. I rapporten er det anbefalt en detaljert undersøkelse av skiferen i området Eneset - Litleøya - Øya.

Nordreisa kommune (delrapportene 1035/6Q, R, S og T).

Reisadalen. Det undersøkte området strekker seg fra Holmbo i nord til Bilto i syd. I dette området er det 6 forekomster som peker seg ut som interessante.

Holmbo (kvartsittskifer)
 Sappen (kvartsittskifer)
 Tyvdalen (kvartsittskifer)
 Vinnelys (kvartsittskifer)
 Liland (hornblendeskifer)
 Puntafoss (kvartsittskifer).

Disse forekomstene ble kartlagt i detalj. Kvaliteten varierer noe fra forekomst til forekomst. De negative trekkene er i første rekke tett oppsprekning, kvartsårer og linser og folder. Et pålitelig kvantitativt overslag over skiferreservene i de enkelte områder er ikke mulig å oppnå på grunn av overdekning. Men man kan dog ut fra de blotninger som finnes slå fast at reservene er store for 5 av forekomstene, nemlig Holmbo - Sappen, Tyvdalen, Vinnelys og Liland. Av de undersøkte forekomstene er det i første rekke Holmbo og Tyvdalen som synes mest lovende. Skiferen på de øvrige forekomstene er også av meget god kvalitet.

Storvik. Skiferen er for oppknust, tykt spaltende og foldet til at drift kan anbefales.

Ringstad. Skiferen er en småfoldet karbonatholdig glimmerskifer hvis kvalitet er for dårlig til at drift kan anbefales.

Holmevatn. Skiferen i feltet utviser en kvalitet som gjør at feltet må karakteriseres som lovende, og en fortsatt drift vil kunne anbefales.

Trondheim, 18. april 1972

Henri Barkey

Henri Barkey

prosjektleder

Odd Øvereng
 geolog

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge

Oppdrag nr. 1035/6, delrapport A

SKIFERBEFARING - GRIMJORD

Gratangen kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6A
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Grimjord., Gratangen, Troms
Tidsrom : 25.6.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER VED GRIMJORD i Gratangen kommune, Troms fylke.
Kb Gratangen, 1432 III, 068 209.

Innledning.

Befaringen ble foretatt den 25.6.71 av konstruktør Harald Hatling. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6A-01).

Resultat.

Ved Grimjorda stikker det fram noen bergnabber ovenfor riksvei 844. Det er en sone av kvartsglimmerskifer, ca. 15 m mektig. Den stryker nord 10° vest og faller 20° mot vest. Farven er meget lys med mørkere glimmerbånd innimellom. Tykkelsen på disse varierer fra 1 mm til 3 - 5 cm (se bilde).

Karakteristisk for kvartsittskifer og såpass kvartsrik kvartsglimmerskifer som denne, er at den spaltes etter tynne lag av paralellorientert glimmer. Når det gjelder denne skifersonen så er det innimellom benker som spaltes tykt på grunn av at disse glimmerskiktene mangler. Gjennomgående er spalteflaten ujevn på grunn av at kløven springer over fra et plan til et annet. Spaltetykkelsen er svært variabel, fra $\frac{1}{2}$ cm til 5 cm og tykkere, og skiferen er meget hard og sprø. Bånd og linser av kvarts ødelegger mye..

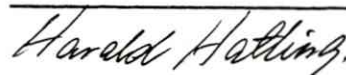
Konklusjon:

Skiferen er meget inhomogen med varierende spaltetykkelser og tykkelse på glimmerlag, og inneholder betydelige ikke spaltbare partier. Dette i tillegg til mye linser og årer av kvarts gjør at sonen ikke ansees å ha drivverdig skifer.

Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD-NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
GRIMJORDA, GRATANGEN
TROMS

MÅLESTOKK

1: 50000

MÅLT	H.H.	JUNI - 71
TEGN	H.H.	
TRAC	AL.H.	JAN. - 72
KFR	H.B.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1035/6A-01

KARTBLAD (AMS)
1432 III

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport B

SKIFERBEFARING - LAVOLL OG ELVERUM

Lenvik kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6B
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Lavoll og Elverum, Lenvik, Troms
Tidsrom : 26.6.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey , prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER VED LAVOLL OG ELVERUM i Lenvik kommune, Troms.

Kb. Gisendet 1433 IV 183 892

" Tranøy 1433 III 183 852

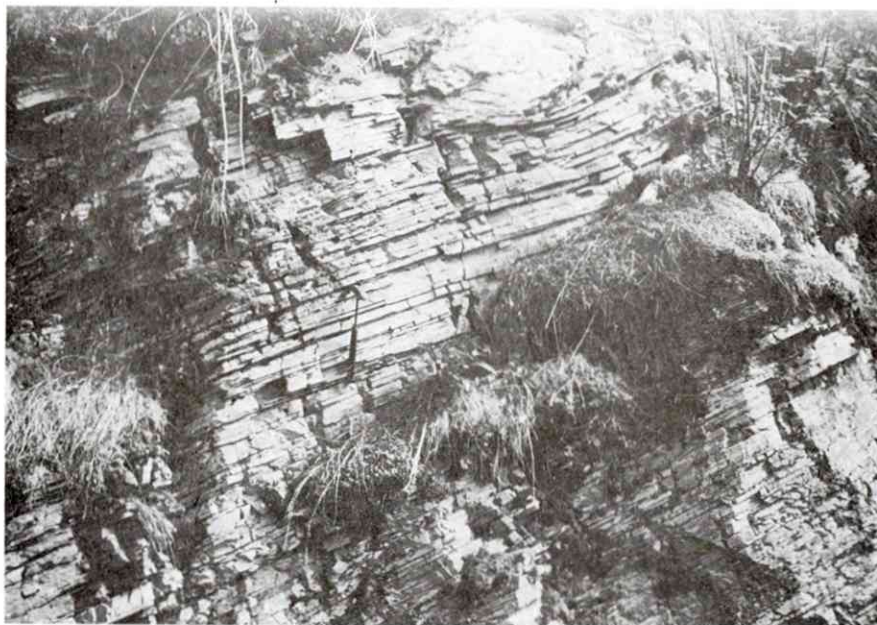
Lavoll.

Innledning.

Befaringen ble foretatt den 26.6.71 av konstruktør Harald Hatling. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6B-01).

Resultat.

Skiferen stikker frem i dagen ved veien ca. 400 m. syd for Lavoll skole og er også synlig flere steder oppover i lia ovenfor veien. Strøket er nord 20° vest og fallet er 25° øst. Mektigheten på sonen er ca. 50 m. Det er en meget lys kvartsitt som i dagen er sterkt oppsprukket og linser og årer av kvarts forekommer hyppig. (se bilde).

Skiferen spalter tungt da de karakteristiske paralellorinerte glimmerlag er dårlig utviklet. Sidebergarten er en foldet og massiv glimmerskifer.

Konklusjon:

Skiferen spalter tungt, og litt større heller får en ujevn overflate. Årer og linser av kvarts ødelegger store partier, dertil er skiferen sannsynligvis mye oppsprukket ut fra den sterke oppsprekningen i overflaten.

Det er ut fra disse negative egenskaper lite trolig at man finner god nok skifer som gir grunnlag for drift.

Elverum .Innledning.

Befaringen ble foretatt av konstruktør Harald Hatling den 26.6.71. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt. (bilag 1035/6B-02).

Resultat.

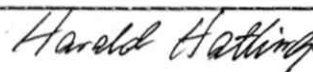
Her er det skifer ved veien ca. 4,5 km syd for Lavoll skole. Det er samme typen lys kvartsittskifer som ved Lavoll, og det kan være samme sonen. Mektigheten er ca. 30 m, og den stryker nord 25° øst og faller 12° mot SØ. Det er tatt små mengder villheller flere steder hvor skiferen viser de samme egenskaper som ved Lavoll. Her er den meget sterkt oppsprukket.

Konklusjon:

Den sterke oppsprekningen og dårlige spalteeenskaper gjør skiferen uegnet for drift.

Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD-NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
LAVOLL, LENVIK
TROMS

MÅLESTOKK

1:50000

MÅLT H.H.

JUNI-71

TEGN. H.H.

TRAC. A.L.H.

JAN.-72

KFR. H.B.

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1035/6B-01

KARTBLAD (AMS)
1433 IV

● SKIFER

NGU, NORD-NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
ELVERUM, LENVIK
TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK
1:50000

MÅLT	H.H.	JUNI-71
TEGN.	H.H.	
TRAC.	A.L.H.	JAN-72
KFR.	H.B.	

TEGNING NR.
1035/6B-02

KARTBLAD (AMS)
1433 III

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport C

SKIFERBEFARINGER - SAGELVVATNET

Balsfjord kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6C
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Storbukt ved Sagelvvatnet, Balsfjord, Troms
Tidsrom : 28.6.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER I STORBUKT VED SAGELVVATNET i Balsfjord kommune, Troms.
Kb. Takvatnet 1533 III 257 762.

Innledning.

Befaringen ble foretatt den 28.6.71 av konstruktør Harald Hatling. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6C-01).

Resultat.

På eiendommen Rydal, g.nr. 43, b.nr. 170 er det tidligere tatt ut noe takskifer. Bruddet som er sterkt igjenvokst ligger i en sone av glimmerskifer. Sonen stryker nord 80° øst og faller 40° mot nord.

Mektigheten er vanskelig å bestemme grunnet overdekning, men den kan anslagsvis være 20 - 30 m. Mot syd går skiferen over i en massiv klorittglimmerskifer, og i nord er sidebergarten en meget mørk kalkstein. Det er for lite bart fjell i dagen til at man får dannet seg et klart bilde av skiferen, men følgende kunne observeres:

Den er grågrønn av farve og meget bløt (risses såvidt med negl). Overflaten på hellene er ujevne på grunn av at de under spalting springer over fra en kløv til en annen. Skiferen kan spaltes tynt, ned til ca. 3 mm.

Når det gjelder skifer i dag, er etterspørselen størst for gulvflis, trappe-trinn og veggflis. Skiferen i Storbukt er for bløt til gulvflis og trappe-trinn, og ut fra det man ser av skiferen i dagen, har den en ujevn og fliset overflate som gjør den mindre egnet for veggflis. Den måtte da eventuelt slipes og etter ønske poleres.

Om skiferen f.eks. er foldet eller mye oppsprukket er ikke mulig å si uten at man på forhånd har avdekket et parti.

Konklusjon.

Skiferen i Storbukt er for bløt til at den er anvendelig til det mest aktuelle bruksområdet i dag, gulvflis og trappetrinn. Uten videre bearbeiding egner den seg heller ikke til veggflis grunnet ujevn overflate.

Når det gjelder de andre egenskapene er ikke det mulig å uttale seg med sikkerhet om grunnet dårlig blotning, men etter det som er skrevet foran finner en det heller ikke nødvendig å få dette undersøkt.

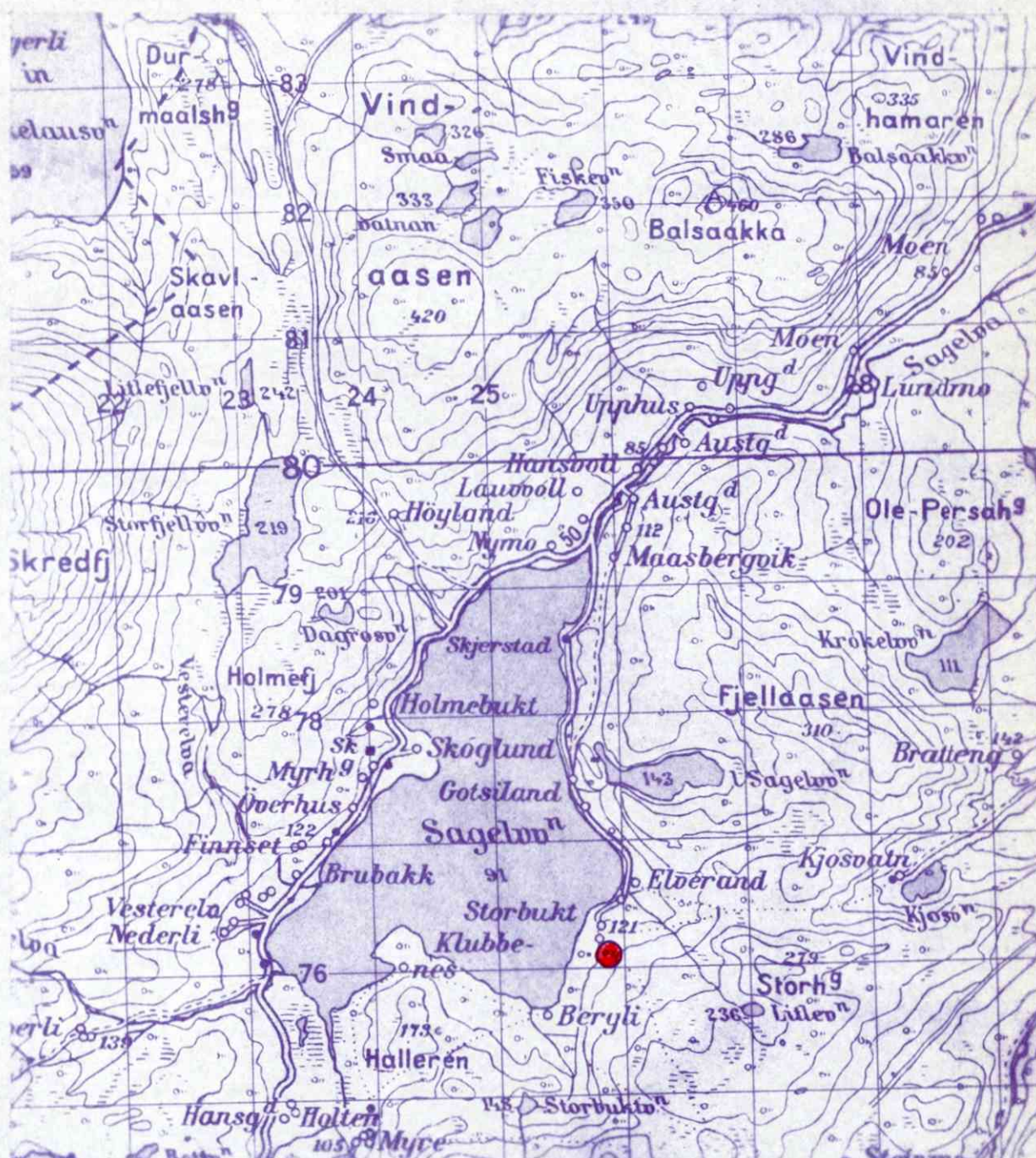
Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD-NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
STORBUKT, SAGELVVATNET
BALSFJORD, TROMS

MÅLESTOKK
1: 50000

MÅLT	H.H.	JUNI-71
TEGN.	H.H.	
TRAC.	A.L.H.	JAN.-72
KFR.	H.B.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1035/6C-01

KARTBLAD (AMS)
1533 III

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport D
SKIFERBEFARING - NORDKJOSBOTN
Balsfjord kommune, Troms fylke.
Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6D
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Nordkjosbotn, Balsfjord, Troms
Tidsrom : 28.6.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf. 075 20166

SKIFER I NORDKJOSBOTN i Balsfjord kommune, Troms.

Kb. Tamokdalen 1533II, 453 773.

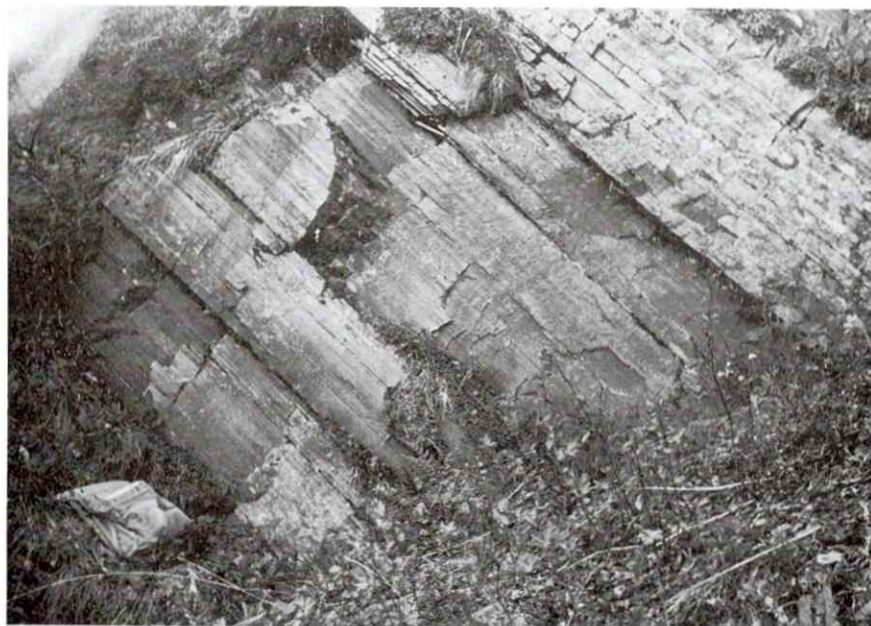
Innledning.

Befaringen ble foretatt den 28.6.71 av konstruktør Harald Hatling. Harald Sætre var med som kjentmann. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6D-01).

Resultat.

I fjellsiden ovenfor gården Sætre (25 m.o.h.) som ligger på sydvestsiden av Nordkjoselva, går en sone av kvartsittskifer. Sonen stryker nord 40° øst og faller ca. 55° mot nordvest. Skiferen faller altså inn under fjellet, noe som ikke er heldig driftsmessig da man får overfjell som må fjernes. Sonen kan følges 2 - 300 m langs fjellsiden, og mektigheten er ca. 7 m. Terrenget er tildels svært bratt der hvor sonen går, og på grunn av sterk vegetasjon og overdekke er det ikke mye å se av den. Etter strøketningen å dømme skulle man kunne finne igjen sonen lenger ned i dalen, som antydnet på vedlagt kartutsnitt. En eventuell prøvedrift er da naturligst å starte der hvis skiferen er av brukbar kvalitet og forholdene ellers ligger tilrette.

Sidebergarten er en foldet og massiv glimmerskifer. I sydligste del av sonen, ved 390 m.o.h. er det tatt ut noe skifer. Her er det også gravd en 7 m lang røsk på tvers av sonen. Videre mot nord er det tatt noe skifer et par steder (lengst nord ved ca. 300 m.o.h.). Fra disse blotninger kan man få et visst inntrykk av skiferen. Opp til nederste bruddet ved 300 m.o.h. er det grovplanert en vei, så etter en del utbedring er den kjørbar med traktor. Det er en kvartsittskifer, grågrønn av farve, og den virker rett uten folder av betydning. Enkelte kvartsårer var å se parallelt lagningen, ellers var skiferen fri for forurensninger. Spalteplanet er jevnt og pent, og det virker som den spalter lett, men det kan ikke sies med sikkerhet (se bilde som viser parti av sonen).

Spaltetykkelsen varierer en del, men fra $1\frac{1}{2}$ til 3 cm er det vanligste. Det er vanskelig ut fra dagfjellet å se hvor mye oppsprukket sonen er, men flere partier virker frie for stikk og lite oppsprukket.

Konklusjon.

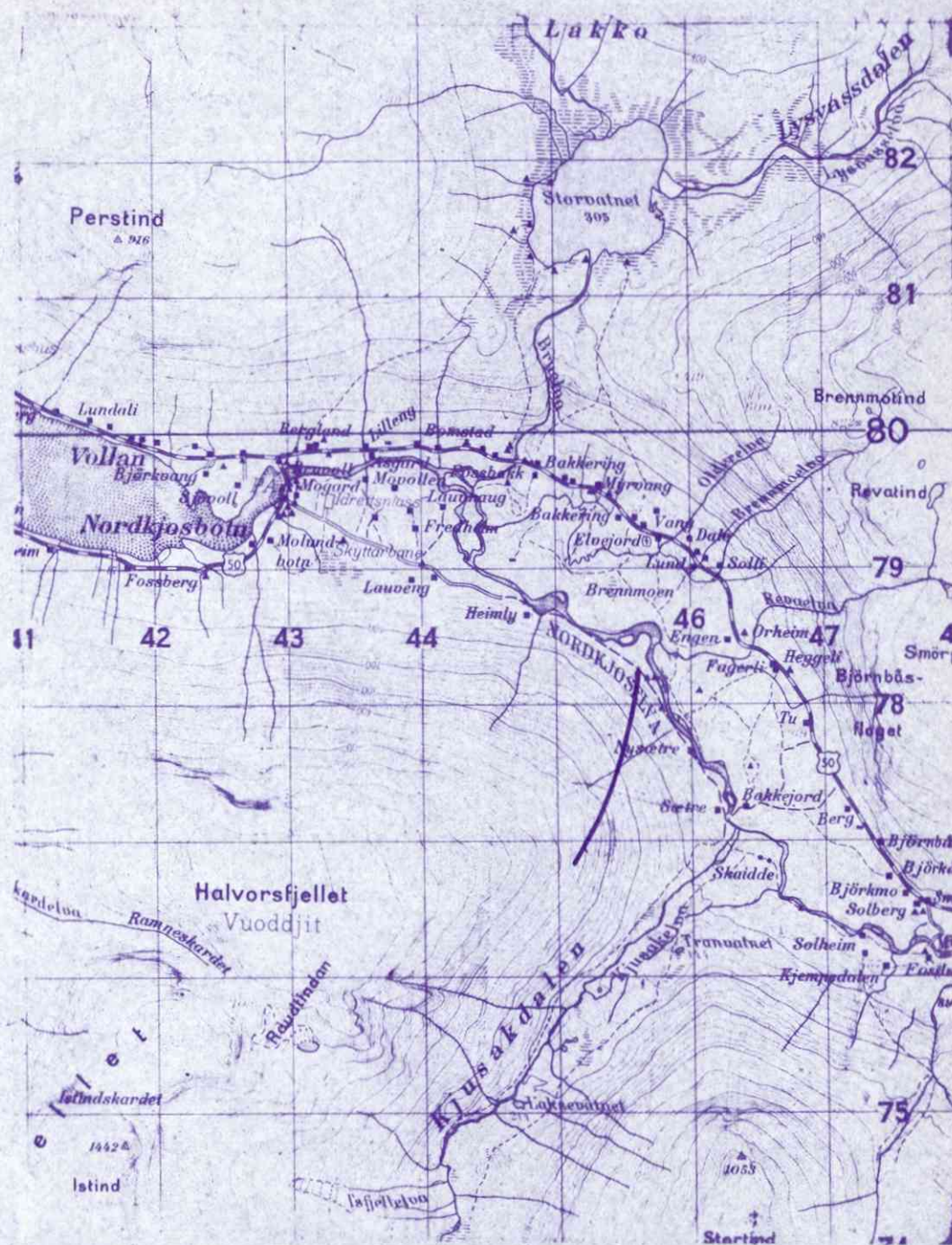
Skiferen ovenfor gården Sætre er lite foldet og ikke mye forurensset av f.eks. årer og linser av kvarts. Hellene er plane og har en pen, grågrønn farve. For å få konstatert spalteeegenskaper og oppsprekning vil jeg anbefale prøvebryting, enten der hvor den planerte vei slutter eller lengre ned i dalen hvis man finner igjen sonen der, og kvaliteten er den samme.

Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling

Harald Hatling
konstruktør

Antydet forløp av skifersone

NGU, NORD-NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
NORDKJOSBOTN, BALSFJORD
TROMS

MÅLESTOKK

1: 50000

MÅLT H.H.

TEGN. H.H.

TRAC. A.L.H.

KFR. H.B.

JUNI - 71.

JAN - 71

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1035/6D-01

KARTBLAD (AMS)
1533 II

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport E
SKIFERBEFARING - LULLEBORG,
SKIBOTTSDALEN

Storfjord kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6E
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Lulleborg, Skibottsdalen, Storfjord, Troms
Tidsrom : 29.6.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER VED LULLEBORG I SKIBOTTSDALEN, Storfjord kommune, Troms.

Kb. Manndalen 1633I 775 891.

Innledning.

Befaringen ble foretatt av konstruktør Harald Hatling den 29.6.71. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6E-01).

Ved Lulleborg i Skibottsdalen er det tidligere tatt ut noe skifer i en sone av granatførende kvartsrisk glimmerskifer. Området hvor sonen går er overdekket så mine observasjoner er vesentlig fra det gamle bruddet.

Resultat.

Sonen stryker nord 20° øst og faller 10° mot vest. Mektigheten på sonen kan ikke bestemmes nøyaktig, men den er anslagsvis 10 m. Sidebergarten i liggen er en tykkbenket glimmerskifer, og på hengsiden er det et stykke ovenfor bruddet en kalkstein. Bruddhøyden er ca. 6 m, og det er brutt i en lengde av ca. 15 m. I sydvest, straks nedenfor bruddet går skiferen ned i en myr, og mot nordøst trolig oppover dalsiden.

Skiferen i bruddet er planskifrig, uten vesentlige folder, og den spaltes lett i en tykkelse av ca. 1 - $2\frac{1}{2}$ cm. Innimellom er det enkelte tykkere lag.

Skiferen er mørkegrå av farve og har et pent spalteplan utenom de enkelte lag som har granater fra 1 til 10 mm store. Disse lag får en ruklet overflate som ikke er så pent.

Skiferen er meget sterkt oppsprukket, og mye har ikke takskiferstørrelse (se bilde).

Konklusjon:

Ut fra det man ser av skiferen i bruddet, er den planskifrig og har en pen mørkegrå overflate med 1 til 10 mm store granater i enkelte partier. Men på grunn av den tette oppsprekning er den ikke drivverdig.

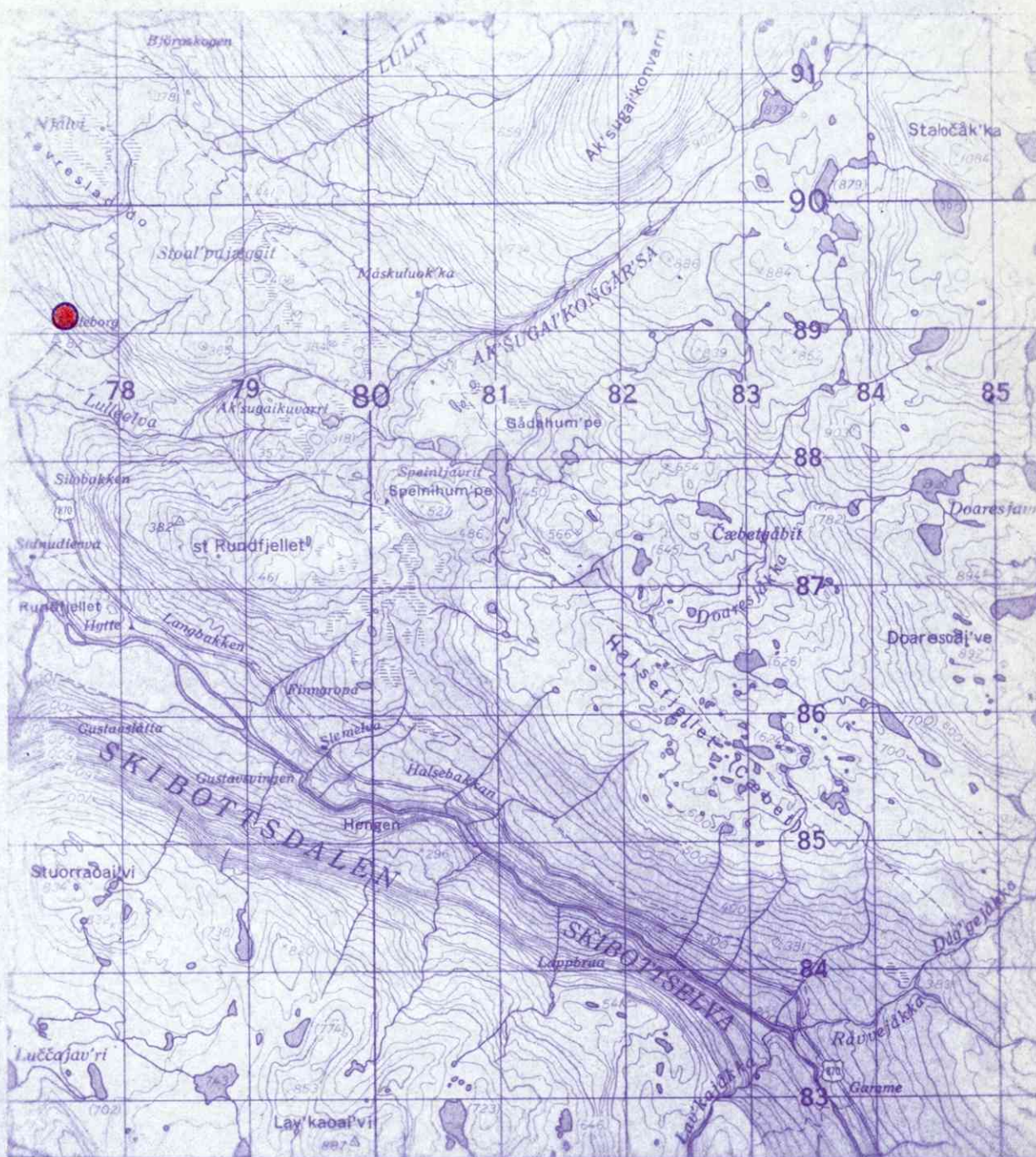
Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD - NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
LULLEBORG, SKIBOTTSDALEN
STORFJORD, TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK
1:50000

MÅLT H.H.	JUNI-71
TEGN. H.H.	
TRAC. A.L.H.	JAN.-72
KFR. H.B.	

TEGNING NR.
1035/6E-01

KARTBLAD (AMS)
1633 I

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport F

SKIFERBEFARING - OLDERBAKKEN, KILENG

Storfjord kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6F
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Olderbakken, Kileng, Storfjord, Troms
Tidsrom : 30.6.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER VED OLDERBAKKEN, KILENG i Storfjord kommune, Troms.
 Kb. Storfjord 1633^{IV} 567858.

Innledning.

Befaringen ble foretatt den 30.6.71 av konstruktør Harald Hatling. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6F-01).

Resultat.

Ved gården Olderbakken på vestsiden av Storfjorden er det tidligere tatt ut noe takskifer. Det ble sist drevet der i 1946. Bergarten stryker nord 15° vest og faller 18° mot vest. Fjellet stikker frem i dagen flere steder langs en bekk som renner fra Bogefjell forbi gården. Opptil steile fjellveggen en strekning på ca. 300 m fra gården er det smale soner av muligens brukbar skifer, men det vil ikke lønne seg å ta den ut da benkene er for smale, og overfjellet må fjernes. Ved foten av Bogefjell blir bergarten massiv.

Fra gården og ned mot sjøen, en strekning på ca. 60 m, er det trolig flere større partier med brytbar skifer. De gamle bruddene ligger straks syd for gården på begge sider av riksveien. Terrenget stiger bare slakt opp fra sjøen de første 50 metrene, så et brudd innen dette området måtte snart innstille grunnet tilsig av vann.

Skiferen har et høyt glimmerinnhold som er en sort, grovskjellet biotitt. Den inneholder mye granater, og disse i tillegg til det grovere glimmeret gjør spalteplanet småruklete, med en pen, sortglinsende effekt. På grunn av det høye glimmerinnholdet har den lett for å flise seg opp, og er lite motstandsdyktig mot slitasje. Den egner seg derfor dårlig til gulvflis og trappetrinn, men til fasade skulle den være dekorativ og livfull.

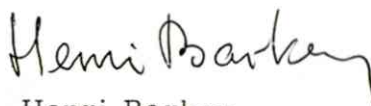
Om den spalter godt nok er vanskelig å si, så en prøvebryting må til for å avgjøre det. Enkelte tykke lag innimellom spalter tungt, og endel kvartsårer og linser forekommer.

Konklusjon.

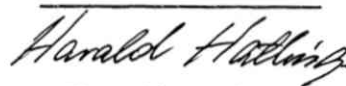
En prøvedrift straks ovenfor veien nordvest for de gamle bruddene vil vise om skiferen spalter bra, og samtidig gi en pekepinn angående opp-

sprekning og forurensninger. Det kan neppe bli tale om drift for mere enn et par mann her, men på grunn av sin egenart burde skiferen være salgbar. Imidlertid må man være oppmerksom på det begrensede bruksområdet, noe som vil redusere skiferens muligheter i konkurranse med annen sten.

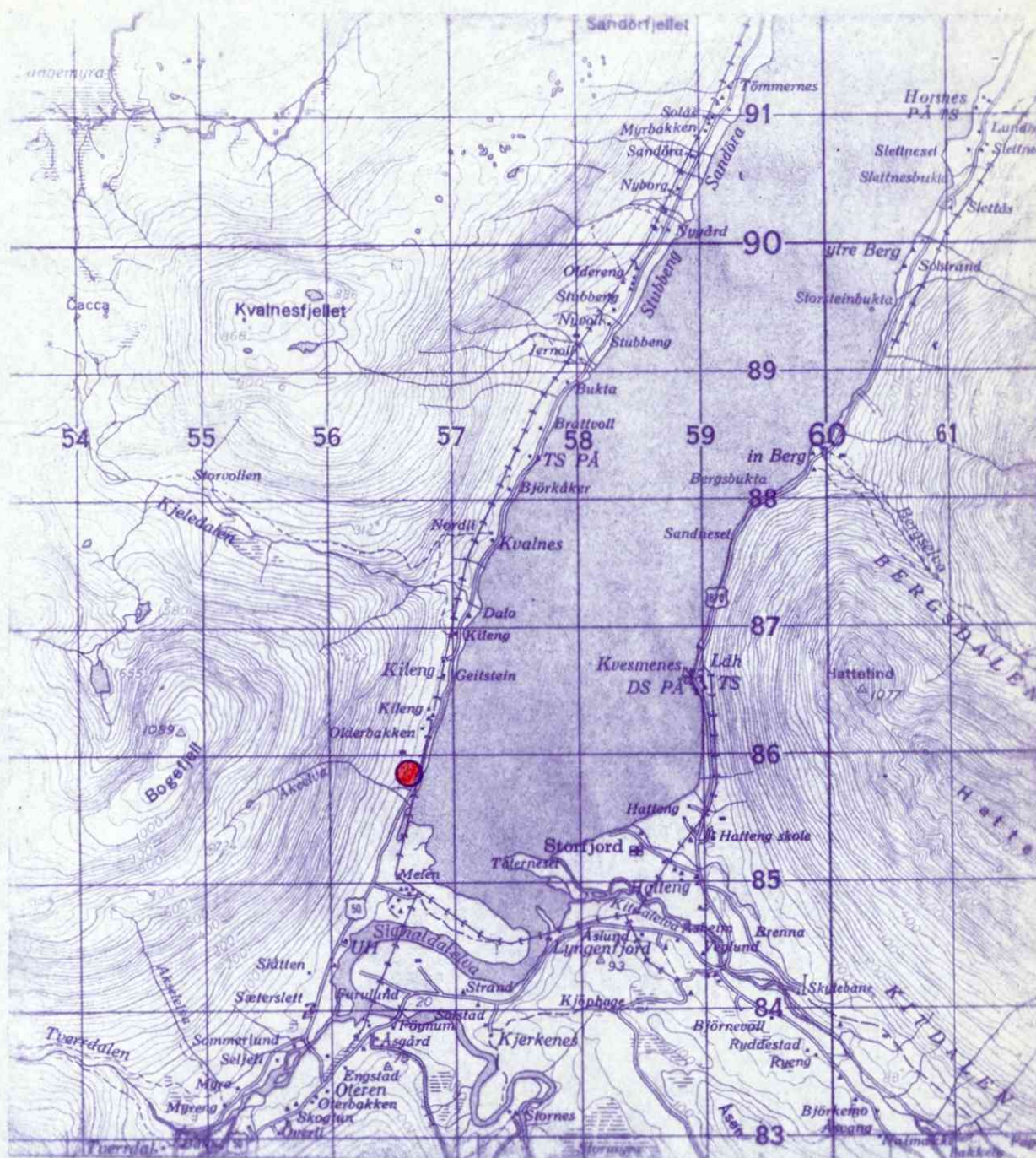
Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
 SKIFERUNDERSØKELSER
 OLDERBAKKEN, KILENG
 STORFJORD, TROMS

MÅLESTOKK

1:50000

MÅLT	H.H.	JUNI -71
TEGN.	H.H.	
TRAC.	A.L.H.	JAN.-72
KFR.	H.B.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR.
 1035/6F-01

KARTBLAD (AMS)
 1633 IV

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge

Oppdrag nr. 1035/6, delrapport G

SKIFERBEFARING - DALHEIM, MANNDALLEN

Kåfjord kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6G
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Dalheim, Manndalen, Kåfjord, Troms
Tidsrom : 30.6.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim

Tlf.: 075 20166

SKIFER VED DALHEIM, MANNDALEN i Kåfjord kommune, Troms.

Kb. Manndalen 1633I. 827 050.

Innledning.

Befaringen ble foretatt av konstruktør Harald Hatling den 30.6.71. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6G-01).

Resultat.

Små mengder skifer er brutt ut i en ca. 6 m mektig sone ovenfor gården Dalheim inne i Manndalen. Sonen stryker nord 10^g vest, og faller 10^0 mot vest. Ca. 100 m av sonen er delvis synlig i den bratte lia ovenfor gården, ca. 170 m.o.h. Skiferen er en grågrønn hornblendeskifer som virker sprø og spalter tungt. Sidebergarten er av samme type, bare mere massiv og tildels foldet. I dette området er sonen mye oppsprukket og gjennomslått av stikk, så skiferen blir småfallen (se bilde).

Fra bruddet og sydover til Restevad'djajåkka er sonen overdekket hele veien unntatt i en bekk litt syd for gården i en høyde av ca. 180 m.o.h. Også her er det brutt ut noen heller, og skiferen viser samme kvalitet. I et ca. 100 m langt stryk i Rastevad'djajakka ca. 160 m.o.h., står skiferen på sidene og i bunnen av elva. Nordsiden av elva har en ca. 10 m høy skifer-

vegg, men å få noe godt bilde av skiferen er vanskelig da fjellet er sterkt forvitret i dagen. Strøket er nord 10^g øst og fallet 28° mot vest. Den er her lagvis rikere på hornblende og er meget sprø, og spalteplanet er i disse lagene ujevnt. Ellers er den delvis småfoldet, og linser og årer av kvarts forekommer.

Skiferen har et gunstig fall utover mot dalen, og det er bare et tynt lag med løsmasse over.

Konklusjon:

Den omtalte skifer er en sprø, tungtspaltende hornblendeskiifer. Den er stedvis sterkt oppsprukket, og linser og årer av kvarts ødelegger mye skifer. Ut fra dette har ikke det befarte området brytbar skifer.

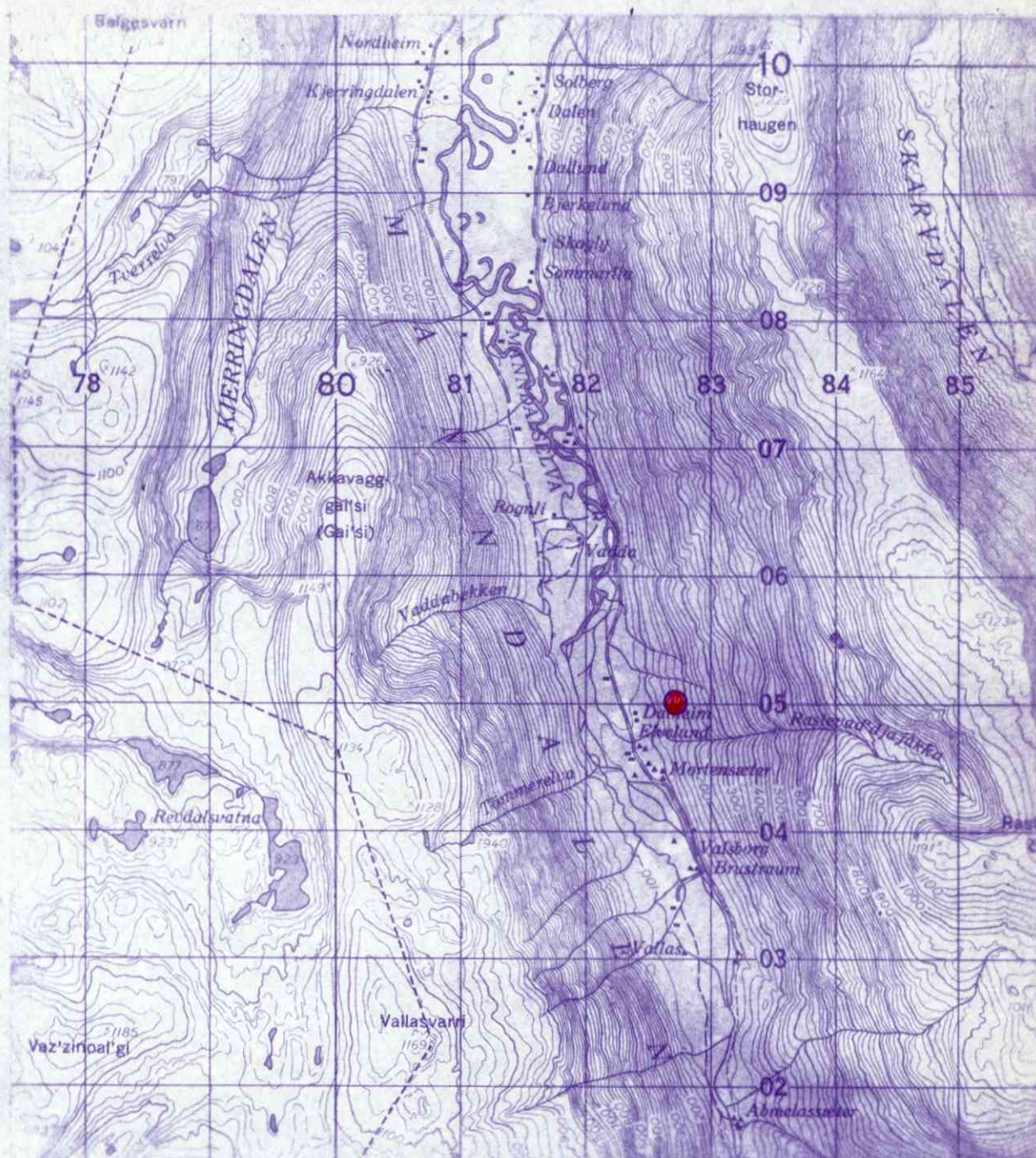
Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD-NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
DALHEIM, MANNDALEN
KÅFJORD, TROMS

MÅLESTOKK
1: 50000

MÅLT	H.H.	JUNI-71
TEGN.	H.H.	
TRAC.	AL.H.	JAN.-72
KFR.	H.B.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1035 / 6G-01

KARTBLAD (AMS)
1633 I

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport H

SKIFERBEFARING - SOLLI, OLDERDALEN

Kåfjord kommune, Troms fylke.

Juli 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6H
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Solli, Olderdalen, Kåfjord, Troms
Tidsrom : 1.7.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER VED SOLLI, OLDERDALEN i Kåfjord kommune, Troms.

Kb. Kåfjord 1634II. 835 201.

Innledning.

Undersøkelsen ble foretatt den 1.7.71 av konstruktør Harald Hatling. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6H-01).

Ved Solli, et stykke syd for Olderdalen, ble det før siste krig tatt ut noe takskifer. Der er flere små brudd som ligger tett ved vei og bebyggelse på en strekning av ca. 150 m. Den skiferførende sonen er kun synlig i dette området. I syd går den ut i sjøen, og i nord er det dyrket mark.

Resultat.

Skiferen stryker nord 30° øst, men fallet varierer fra omtrent horisontalt i syd til 28° mot vest i den nordlige del. Sonens mektighet er ca. 10 m. Overliggende bergart er en foldet, tykkbenket kvartsglimmer-skifer. Skiferen er en kvartsglimmerskifer med parallellorienterte lyse hornblendenåler på enkelte bruddflater. Selve glimmeret er gråbrunt av farge og er konsentrert i lag av varierende tykkelse som skiferen spalter etter. Spaltetykkelsen varierer meget (fra $\frac{1}{2}$ til 5 cm), og i den sydligste del av sonen er det tykke benker som ikke spalter (se bilde).

Mot nord blir skiferen mere glimmerrik og småfoldet og spalter tynnere. En del årer og linser av kvarts forekommer, særlig i den nordlige del. Den virker ikke mye oppsprukket, men dette og spaltbarheten konstateres best ved prøvebryting.

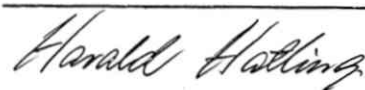
En vesentlig ulempe for eventuell drift er at sonen går tett ved hovedvei og bebyggelse med dyrket mark.

Konklusjon:

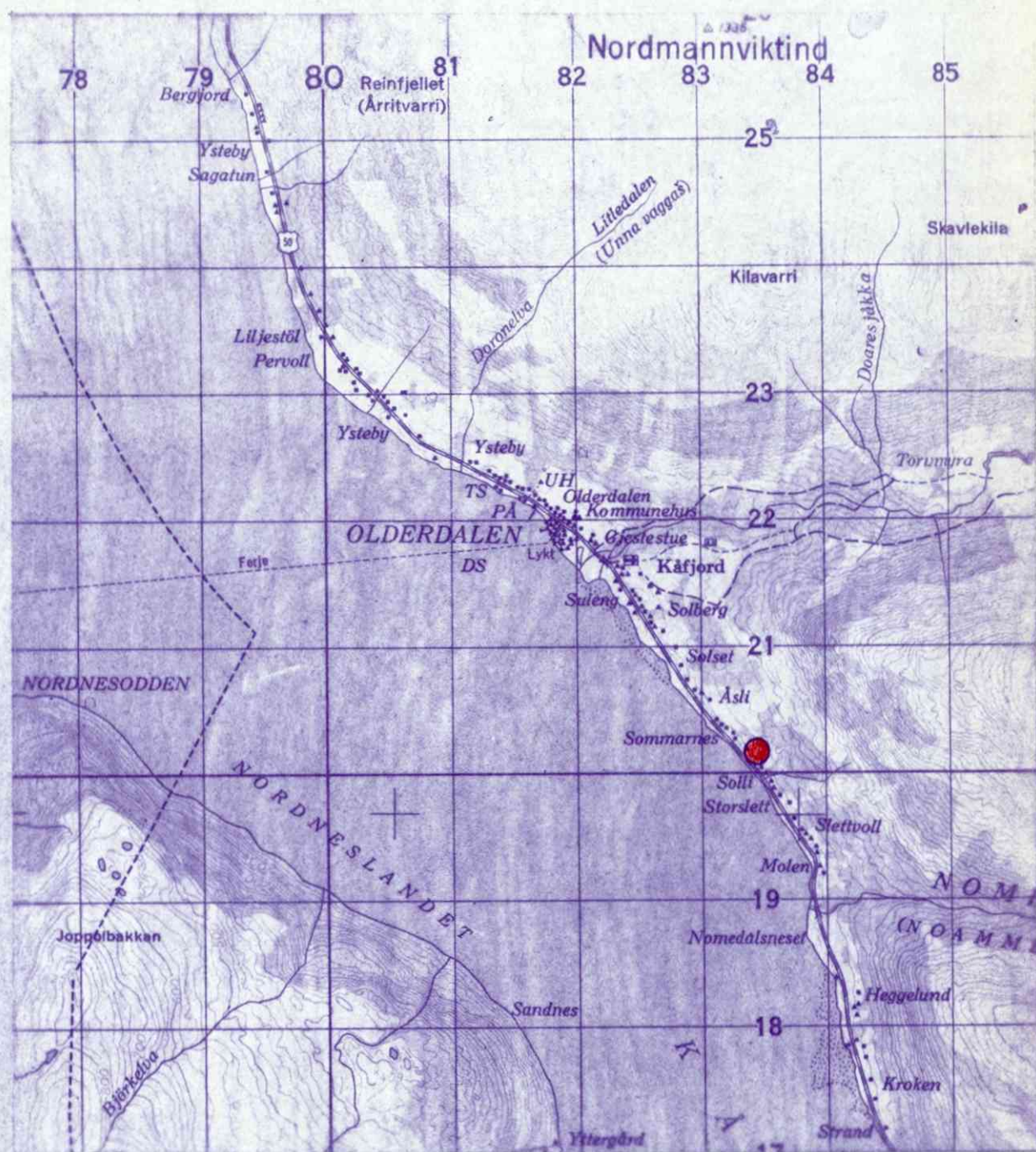
Mindre partier av sonen har trolig skifer av bra kvalitet, og forekomsten ligger sentralt til. Men på grunn av at sonen går kloss i vei og bebyggelse og videre gjennom dyrket mark, blir det vanskelig med drift her. Da måtte man eventuelt avdekke sonen på et gunstig sted lenger nordøst og få undersøkt skiferens beskaffenhet der.

Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD - NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
SOLLI, OLDERDALEN
KÅFJORD, TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK
1:50000

MÅLT	H.H.	JULI-71
TEGN.	H.H.	
TRAC.	AL.H.	JAN.-72
KFR.	H.B.	

TEGNING NR.
1035/6H-01

KARTBLAD (AMS)
1634 II

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge

Oppdrag nr. 1035/6, delrapport I

SKIFERBEFARING - ROTSUND

Skjervøy kommune, Troms fylke.

Juli 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6I
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Rotsund, Skjervøy, Troms
Tidsrom : 1.7.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER I ROTSUND i Skjervøy kommune, Troms.

Kb. Rotsund 1634 I 853 416.

Innledning.

Befaringen ble foretatt den 1.7.71 av konstruktør Harald Hatling. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6I-01).

Resultat.

Ovenfor dyrket mark ved samvirkelaget i Rotsund stikker det frem i dagen en sone av kvartsittskifer. Det er tidligere tatt ut ganske mye takskifer i flere sammenhengende brudd i en lengde av ca. 700 m. Ved det nordligste bruddet stryker fjellet nord-syd og faller 28° mot vest. Ca. 400 m lenger syd er strøket nord 40° øst og fallet 14° NV, og ved sydligste brudd stryker sonen nord 70° øst og faller 22° NV. Disse observasjoner viser at sonen går i en stor bue opp fra sjøen.

Den nordligste synlige del av sonen er tykkbenket og foldet, men videre mot syd blir den tyntspaltende ($\frac{1}{2}$ - 3 cm) og spalter sannsynligvis ganske lett. Kvartsitten er lys av farve, og spalteplanet har en pen grønnlig farve på grunn av glimmeret.

Karakteristisk for hele sonen er den tette oppsprekningen og mye stikk. Småfolder er også et gjennomgående trekk, men de er av en slik størrelse at de i store partier ikke skjemmer skiferen.

Bilde viser et ca. 5 m mektig parti av sonen med oppsprukket og tyntspaltende skifer.

Mektigheten på sonen kan ikke måles for sidebergarten i liggen er ikke sett grunnet overdekke. I hengen går den over i en foldet og massiv kvartsitt.

Lengst i syd, rett opp for samvirkelaget, er det et parti på ca. 3 m. mektighet som virker mindre oppsprukket og ikke vesentlig foldet. Her kunne man med enkle midler foreta en prøvebryting uten større kapitalutlegg.

Konklusjon:

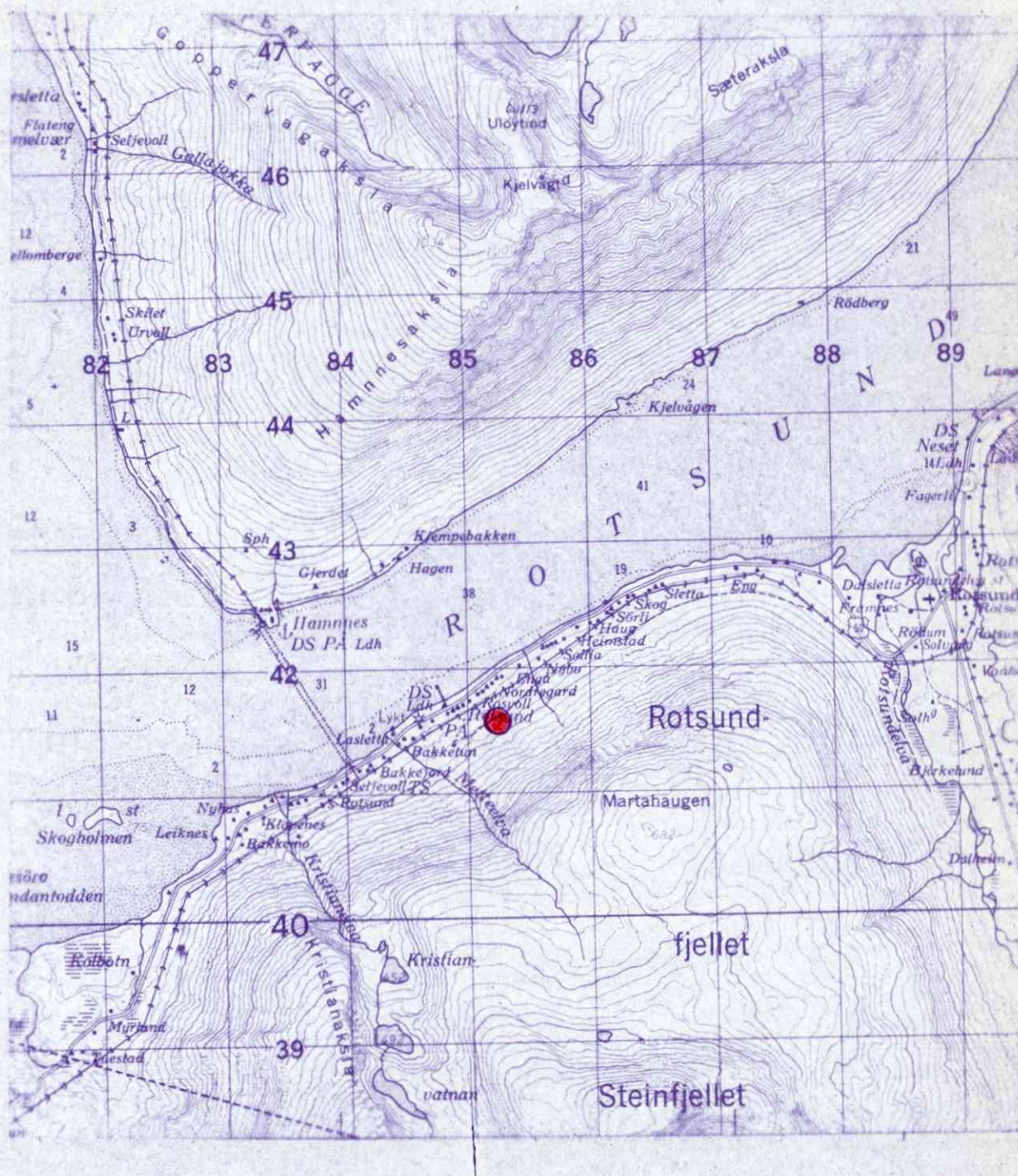
Skiferen i Rotsund er sterkt oppsprukket og gjennomsatt av stikk, og store partier er for mye foldet. Men i den sydlige del av sonen er det et parti med ca. 3 m mektighet og ca. 50 m i utstrekning, som i dagen virker mindre oppsprukket og er heller ikke vesentlig foldet. Skiferen har her en pen grønnlig overflate. Ut fra dette vil jeg anbefale at en vant skiferbryter foretar en prøvebryting ovenfor samvirkelaget. Man får da også prøvt om den spaltes godt nok. I tilfelle drift, er beliggenheten god både når det gjelder vei, havneforhold og elektrisk kraft. Det blir neppe snakk om bryting i stor målestokk, men arbeid for 2 til 3 mann kan være mulig.

Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
Henri Barkey

prosjektleder

Harald Hatling
Harald Hatling
konstruktør

NGU, NORD-NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
ROTSUND
SKJERVØY TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1:50 000

MÅLT H.H.

TEGN. H.H.

TRAC.

KFR. H.B.

JULI-71

MARS-72

TEGNING NR.
1035/61-01

KARTBLAD (AMS)
1634 I

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport J
SKIFERBEFARING - ISAKEIDET,SKJERVØY
Skjervøy kommune, Troms fylke.
Juli 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6J
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Isakeidet, Skjervøy, Troms
Tidsrom : 2.7.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER VED ISAKEIDET, SKJERVØY i Skjervøy herred, Troms.

Kb. Arnøy 1635 II 988 713.

Innledning.

Befaringen ble foretatt den 2.7.71 av konstruktør Harald Hatling. Helge Mikalsen, Skjervøy, var med som kjentmann. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6J-01).

Resultat.

Ved Isakeidet, på nordvestsiden av Skjervøy, står det en steil vegg av hellefjell. Helge Mikalsen kunne fortelle at før siste krig ble det tatt ut noe skifer her. Bergarten er en granatførende kvartsglimmerskifer, ganske lys av farve. Den skiferførende sonen har en mektighet på ca. 15 m, og en utstrekning på ca. 70 m. Bergarten går over til en tykkbenket og foldet glimmerskifer både i heng, ligg og i strøkretningen. Den stryker nord 60° vest, og faller 70° mot sydvest. Skiferen faller altså inn under fjellet, og man får ved drift fort overfjell som må fjernes. I den ca. 15 m mektige skifersonen opptre fire store amfibolittbånd, parallelt lagningen. Det største båndet har en bredde på ca. 1 m, de andre noe mindre. Disse båndene ødelgger en god del skifer i kontakten.

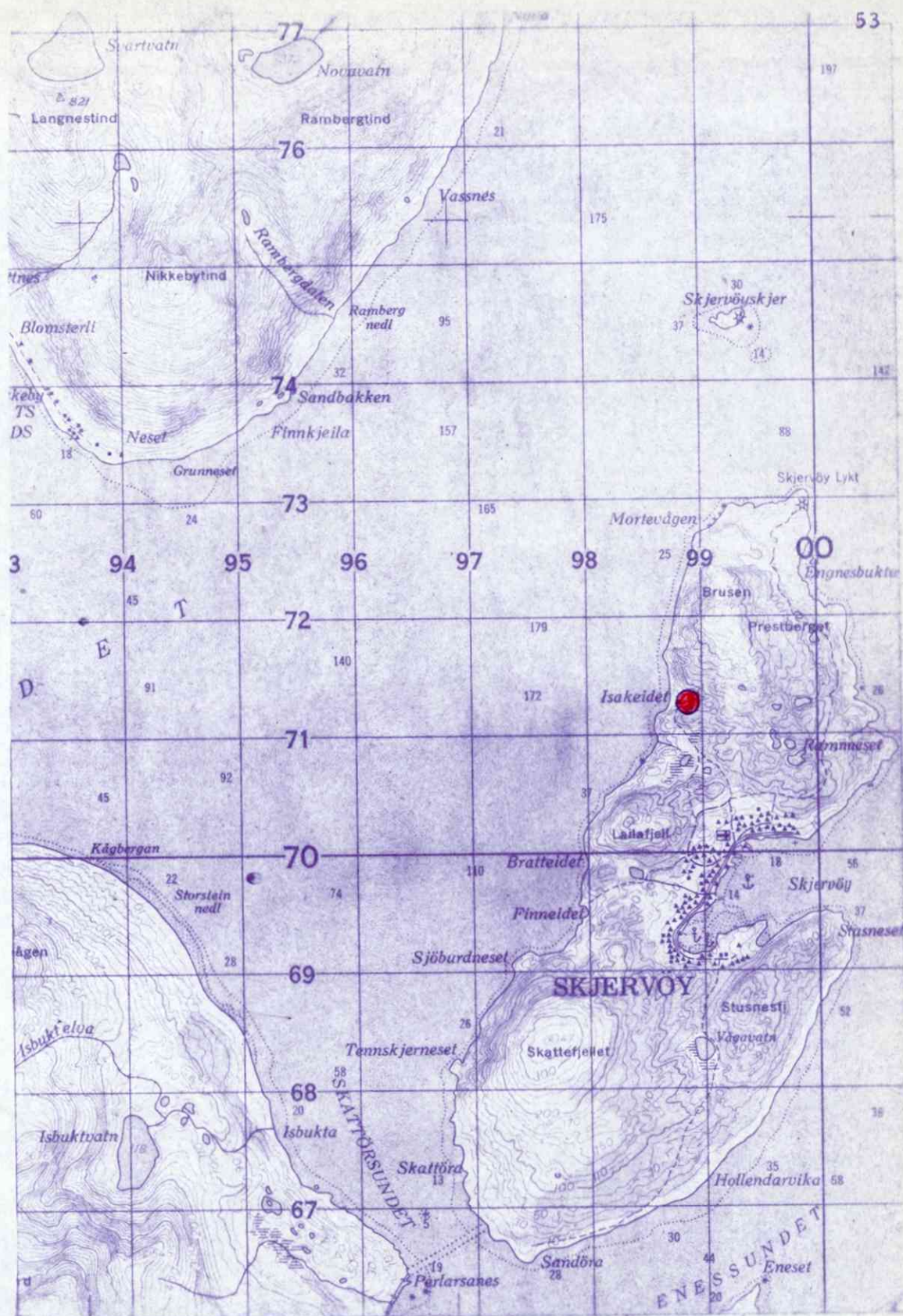
Konklusjon:

Skifersonen ved Isakeidet har liten utstrekning og mektighet, og den faller inn under fjellet slik at man ved eventuell drift fort får overfjell. Fire store amfibolittganger i skifersonen fordyrer eventuell drift da massen fra disse må fjernes. Ut fra dette anser jeg forekomsten for ikke å være drivverdig.

Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD - NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
ISAKEIDET
SKJERVØY, TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK
1: 50000

MÅLT	H.H.	JULI-71
TEGN.	H.H.	
TRAC.	AL.H.	JAN.-72
KFR.	H.B.	

TEGNING NR.
1035/J6-01

KARTBLAD (AMS)
1635 II

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge

Oppdrag nr. 1035/6, delrapport K

SKIFERBEFARING - SKATTØRA, SKJERVØY

Skjervøy kommune, Troms fylke.

Juli 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6K
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Skattøra, Skjervøy, Troms
Tidsrom : 2.7.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf. 075 20166

SKIFER VED SKATTØRA i Skjervøy kommune, Troms.

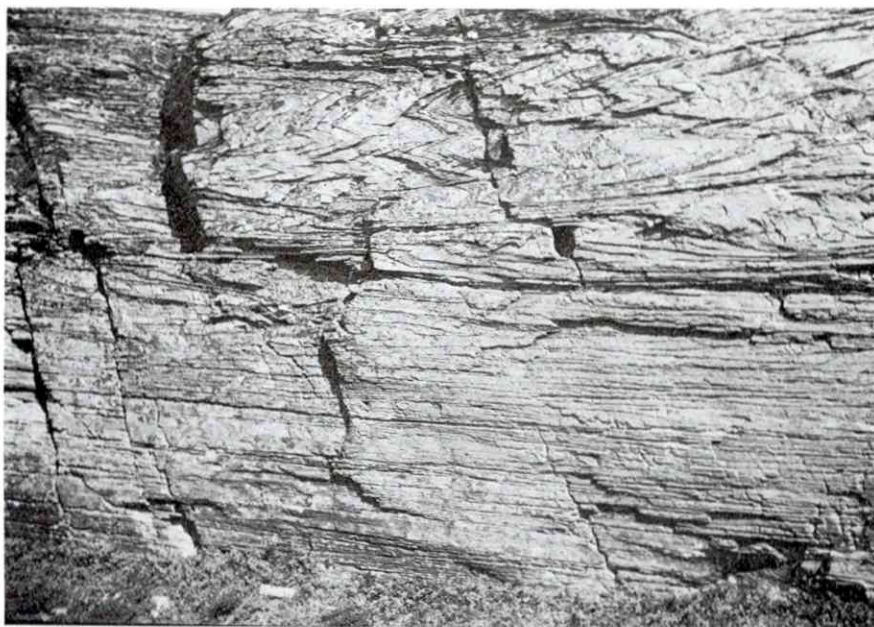
Kb. Arnøy 1635 II 970 674.

Innledning.

Befaringen ble foretatt av konstruktør Harald Hatling den 2.7.71, med Helge Mikalsen som kjentmann. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilde 1035/6K-01).

Resultat.

Ved Skattøra sydligst på Skjervøy er det flere små brudd fra tidligere drift. Disse bruddene ligger i en sone av granatførende kvartsglimmer-skifer nord for broen over til Kågen. Sonen stryker ca. øst-vest og faller ca. 30° mot syd. Den har en anselig mektighet som anslås til ca. 200 m. Innenfor denne mektighet er det mange små partier med trolig bra spaltbarhet, men skiferen er overveiende sterkt foldet, og kvarts-årer og linser er vanlig (se bilde 1).

Videre er det ofte å se at de enkelte lagene kiler ut slik at en helle spisser ut mot ene siden (se bilde 2)

Konklusjon:

Skiferen ved Skattøra er i hele sonens bredde sterkt foldet og gjennomsett av kvartsårer og linser. Det er også ofte å se utkiling av lagene. Enkelte smale benker fører brytbar skifer, men det er for små mengder å starte drift på.

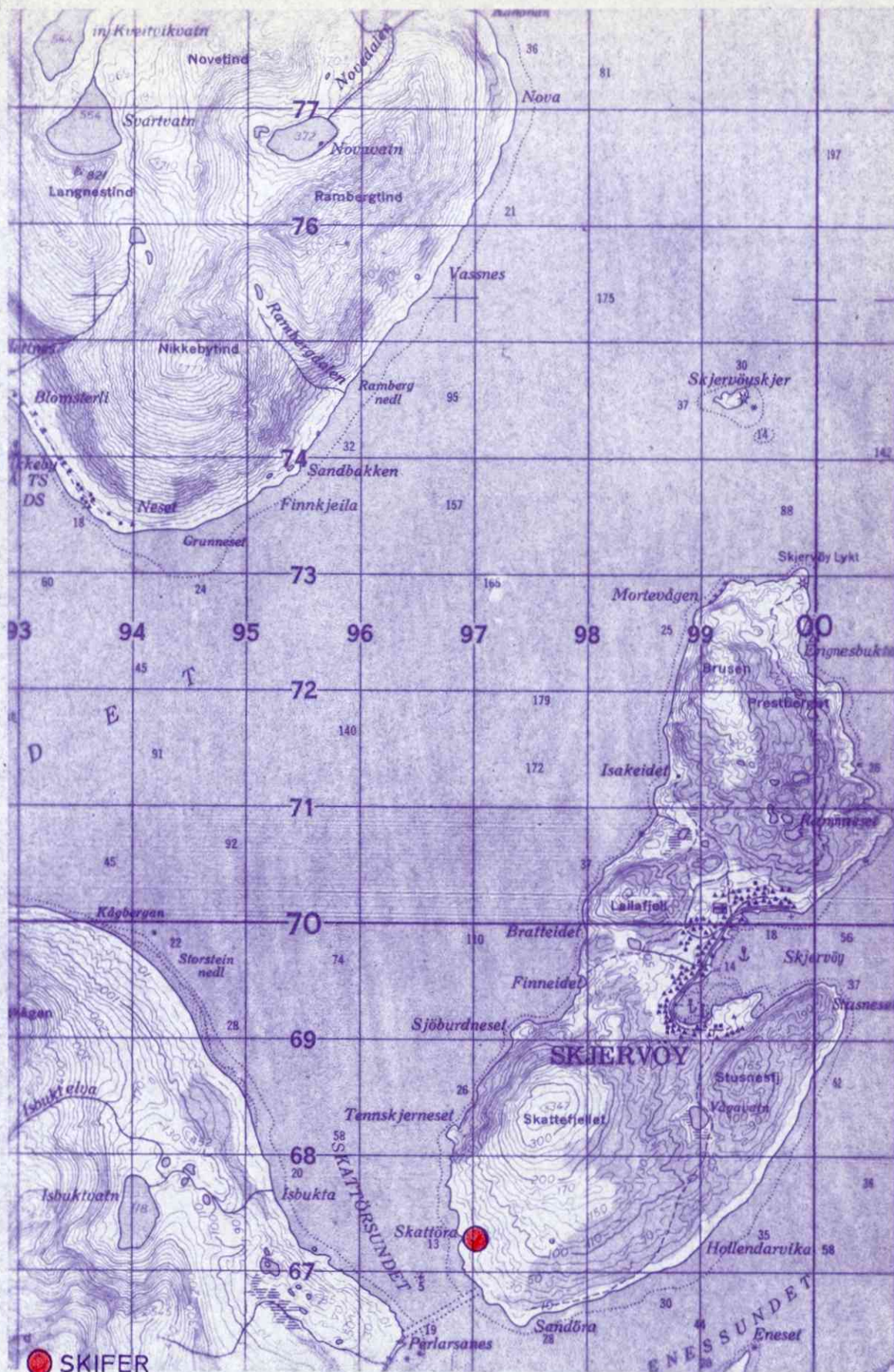
Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling

Harald Hatling
konstruktør

NGU, NORD - NORGEPROSJEKTET 1971

SKIFERUNDERSØKELSER

SKATTØRA

SKJERVØY, TROMS

MÅLESTOKK

1:50 000

MÅLT H.H. JULI - 71

TEGN. H.H.

TRAC. MARS - 72

KFR. H.B.

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIMTEGNING NR.
1035/6K-01KARTBLAD (AMS)
1635 II

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge

Oppdrag nr. 1035/6, delrapport L

SKIFERBEFARING - STUSNESET, SKJERVØY

Skjervøy kommune, Troms fylke.

Juli 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6L
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Stusneset, Skjervøy, Troms
Tidsrom : 4.7.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER VED STUS.NESET, SKJERVØY i Skjervøy kommune, Troms.

Kb. Arnøy 1635II 998 694.

Innledning.

Befaringen ble foretatt den 4.7.71 av konstruktør Harald Hatling. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6L-01).

Resultat.

Ved Stusneset går fjellet steilt opp fra sjøen til ca. 90 m.o.h. Her er de nederste 7 m fra sjøen og opp en finkornet kvartsglimmerskifer. Den stryker nord 30° øst og faller 30° mot syd. Bergarten over er en foldet glimmerskifer. Nede ved sjøen er det tidligere tatt små mengder takskifer. I skifersonen er det flere amfibolittbånd fra 5 til 10 cm brede som går parallelt lagningen, og enkelte skjærer gjennom skiferen på skrå. Amfibolitten opptrer også som flere meter lange linser mellom skiferlagene. Disse linsene fører mye granat, og visse skikt av skiferen har også granater. Skiferen er rett, men lagene kiler ofte ut slik at en enkelt helle får variasjon i tykkelsen. Tynne kvartsårer skjærer lagene i alle retninger så visse partier er ødelagt av disse. Når det gjelder oppsprekning så er det mindre partier hvor det kan tas heller på ca. 1 m^2 .

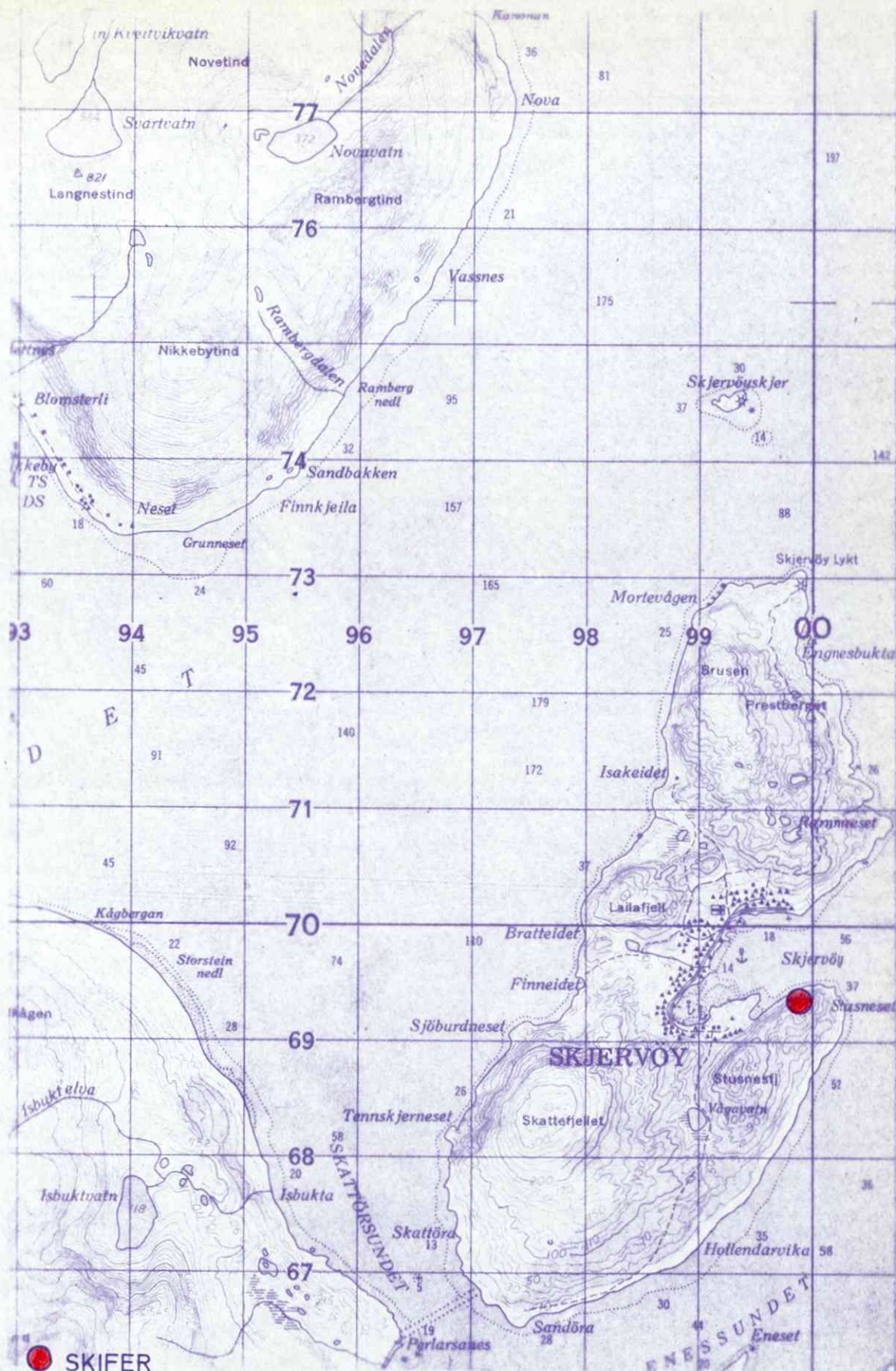
Konklusjon:

Skiferen ved Stueneset er mye forurenset av kvartsårer og amfibolittganger og linser. Mye stikk og partier med sterk oppsprekning gjør skiferen småfallen. Ut fra disse karakteristika er det ikke drivverdig skifer her.

Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
Harald Hatling
konstruktør

NGU, NORD - NORGEPROSJEKTET 1971

SKIFERUNDERSØKELSER

STUSNESET

SKJERVØY, TROMS

MÅLESTOKK

1:50000

MÅLT H.H.

TEGN. H.H.

TRAC. *J.P.*

KFR. H.B.

JULI-71

MARS-72

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1035/6L-01

KARTBLAD (AMS)
1635 II

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport M

SKIFERBEFARING - TASKEBYNESET, KÅGEN

Skjervøy kommune, Troms fylke.

Juli 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6M
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Taskebyneset, Kågen, Skjervøy, Troms
Tidsrom : 3.7.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf. : 075 20166

SKIFER VED TASKEBYNESET, KÅGEN i Skjervøy kommune, Troms.

Kb. Nordreisa 1734 IV, 027 655.

Innledning.

Området ble befart den 3.7.71 av konstruktør Harald Hatling. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6M-01).

Resultat.

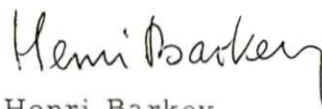
Fra fyrlykt og ca. 1 km sydover langs stranden er det tidligere flere steder tatt ut ubetydelige mengder skifer. Bergarten er en gråbrun glimmerskifer med små granater og hornblendenåler. Den stryker nord 40° øst og faller 40° mot sydøst. Bare enkelte smale soner har spaltbar skifer, forøvrig er den tykkbenket og har dårlige spalteeenskaper. Store partier er foldet, og små linser og årer av kvarts er vanlig (se bilde).

Konklusjon.

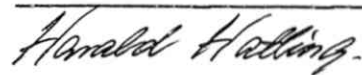
Skiferen ved Taskebyneset fra fyrlykt og ca. 1 km sydover er for tungtspaltende, foldet og uren til at den er drivverdig.

Trondheim, 20. april 1972

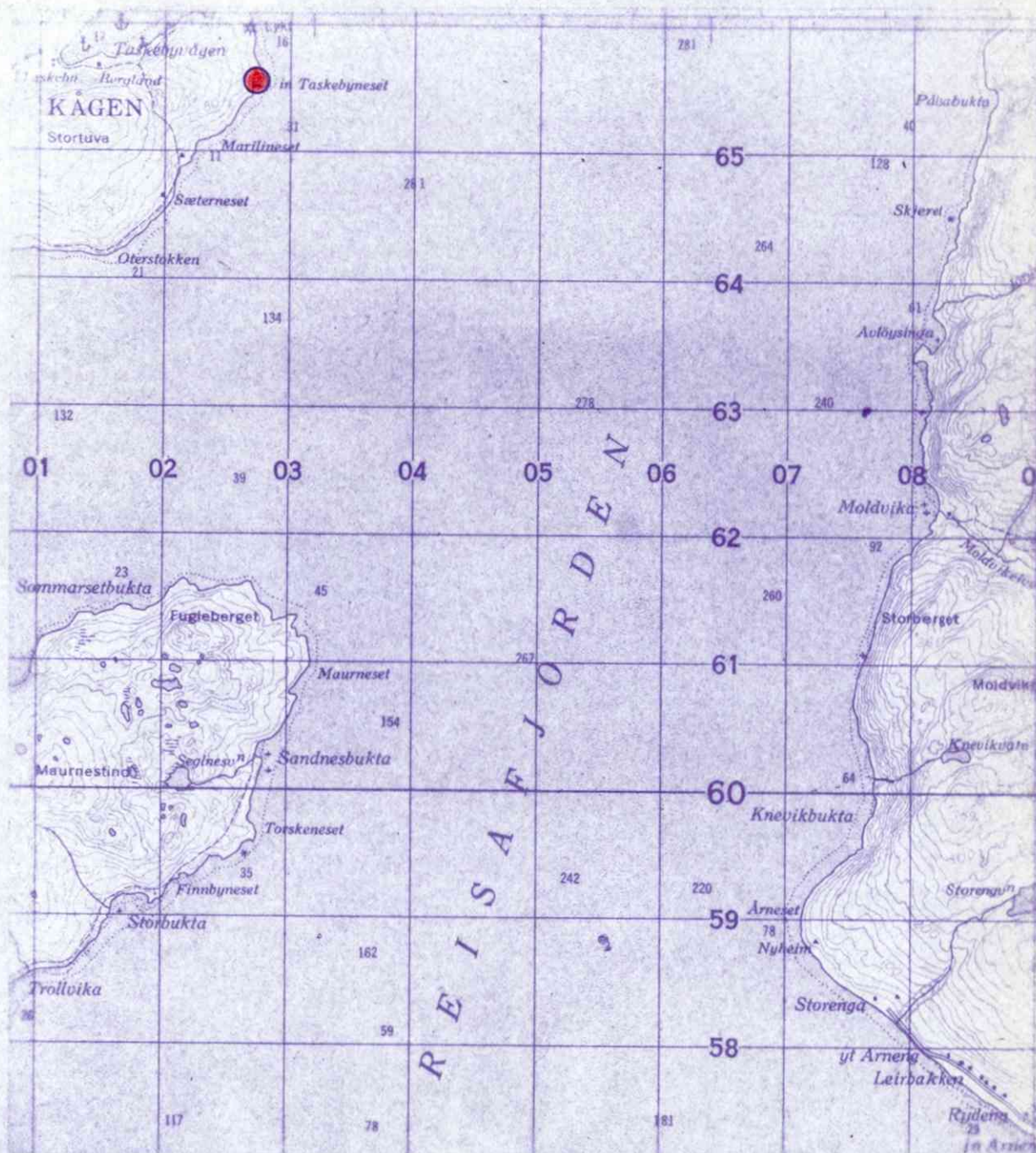

Henri Barkey

prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD-NORGESPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
TASKEBYNESET
KÅGEN, SKJERVØY, TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1:50000

MÅLT	H.H.	JULI -71
TEGN.	H.H.	
TRAC.	A.L.H.	JAN.-72
KFR.	H.B.	

TEGNING NR.
1035/6M-01

KARTBLAD (AMS)
1734 IV

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport N

SKIFERBEFARING - TASKEBYVÅGEN, KÅGEN

Skjervøy kommune, Troms fylke.

Juli 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6. Delrapport 1035/6N
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Taskebyvågen, Kågen, Skjervøy, Troms
Tidsrom : 3.7.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER VED TASKEBYVÅGEN, KÅGEN i Skjervøy kommune, Troms.

Kb. Nordreisa 1734 IV 014 660.

Innledning.

Befaringen ble foretatt den 3.7.71 av konstruktør Harald Hatling. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/6N-01). På nordsiden av bukta i Taskebyvågen ble det i 1930-årene tatt ut endel takskifer nede ved sjøkanten (se bilde).

Resultat.

Bergarten er en granatførende kvartsglimmerskifer. Glimmeret er ganske mørkt så spalteflatene har en mørk grå farve. Det er lagvis mye granater opptil 10 mm i diameter, og disse skjemmer utseendet da de står opp som "tyter" i spalteplanet. Skifersonen stryker nord 60° øst og faller 24° mot sydøst. Mektigheten er ca. 7 m fra sjøen og innover. Sidebergarten er en tykkbenket glimmerskifer, Mellom skiferlagene går det flere amfibolittbånd, det tykkeste er ca. 15 cm. En del kvartslinser forekommer, og tynne kvartsårer, for det meste parallelt lagningen ødelegger mye skifer. Videre er bergarten småfoldet som gjør heller av litt størrelse vindskjeve. Skiferen spalter trolig bra, og spaltetykkelsen er i intervallet 1 til 3 cm med enkelte tykkere lag innimellom.

Konklusjon:

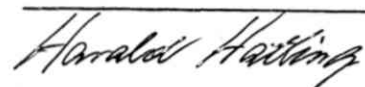
Skifersonen i Taskebyvågen har liten brytbar mektighet da den mot syd begrenses av sjøen. Amfibolittbåndene ødelegger en god del skifer, men kvartsårer og små linser ødelegger vesentlig mere. Mye skifer er ikke anvendelig på grunn av små folder som gjør hellene buet. Den befarte del av sonen ansees derfor ikke å ha god nok skifer for igangsetting av drift.

En oppfølgelse av sonen mot sydvest burde gjøres for å fastslå mektigheten og om mulig finne brukbare partier.

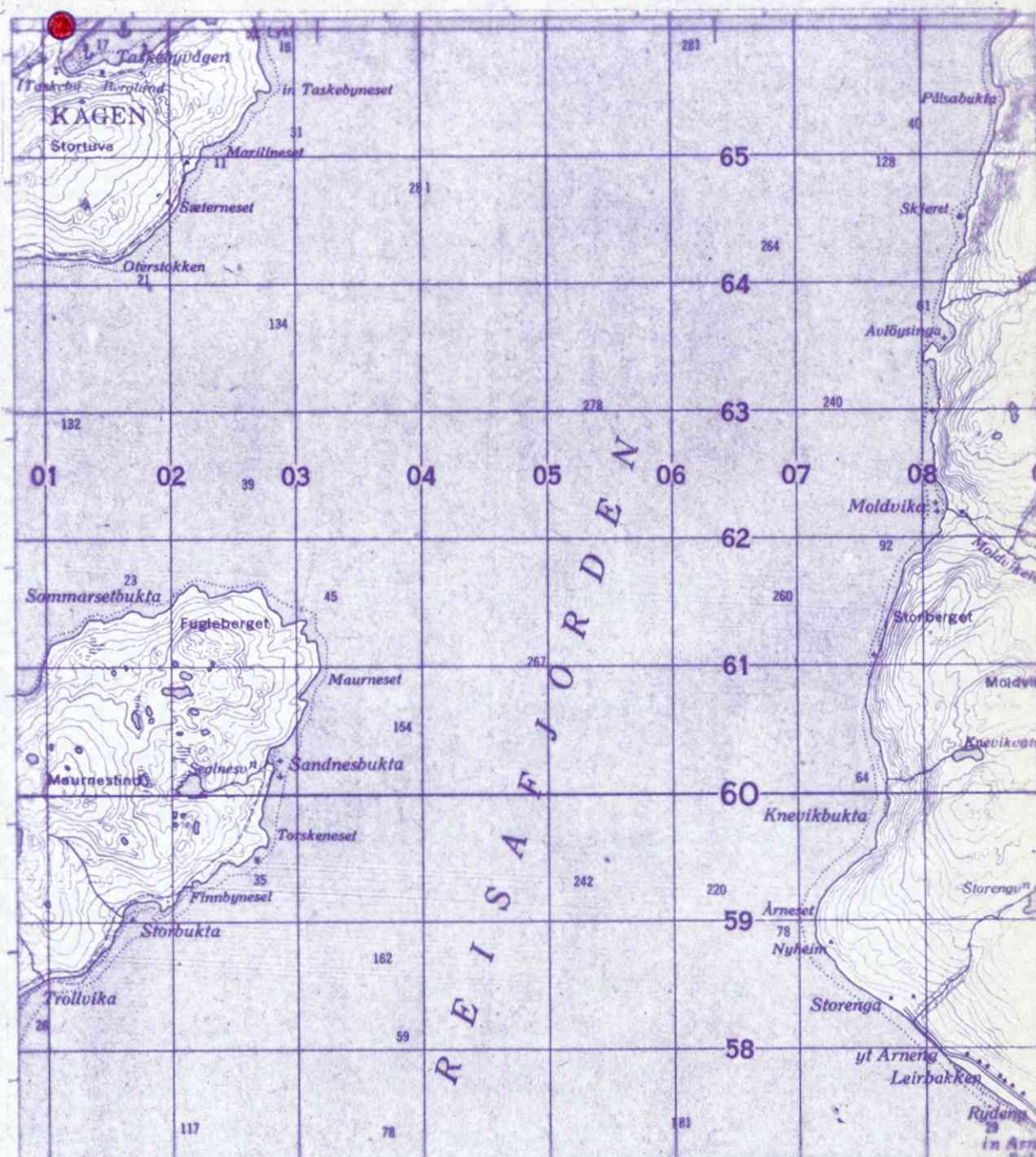
Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
TASKEBYVÅGEN
KÅGEN, SKJERVØY, TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1:50 000

MÅLT	H.H.	JULI-71
TEGN.	H.H.	
TRAC.	JP	MARS-72
KFR.	H.B.	

TEGNING NR.
1035/6N-01

KARTBLAD (AMS)
1734 IV

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport O
SKIFERBEFARING - ENESET, KÅGEN

Skjervøy kommune, Troms fylke.

Juli 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6 . Delrapport 1035/60
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Eneset, Kågen, Skjervøy, Troms
Tidsrom : 4.7.71
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFER VED ENESET, KÅGEN i Skjervøy kommune, Troms.

Kb. Rotsund, 1634 I, 997 657.

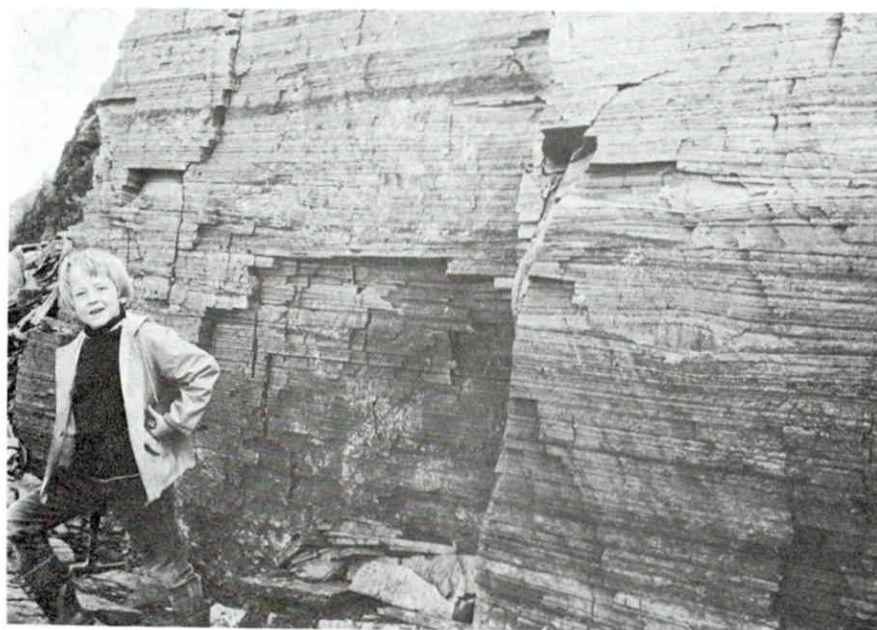
Innledning.

Befaringen ble foretatt den 4.7.71 av konstruktør Harald Hatling. Helge Mikalsen, Skjervøy, var med som kjentmann. Forekomsten er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1035/60-01).

Resultat.

Innerst i bukten sydøst for Eneset er det tidligere tatt ut små mengder takskifer i en ca. 50 m mektig sone av kvartsglimmerskifer. Den stryker nord 45° øst og faller 22° mot sydøst.

Skiferen er gjennomsett av små og store linser og årer av kvarts. Der-til opptrer smale bånd av amfibolitt parallelt lagningen. Delvis på grunn av kvartslinsene kiler skiferlagene ut, likedan blir de buet nær linsene. Både amfibolittbåndene og skiferen inneholder granat (se bilde).

Straks øst for denne sonen er det en annen ca. 6 m mektig sone av samme type. Mellomliggende bergart er en tykkbenket og foldet glimmerskifer. Denne sonen har i det befarte parti mindre av kvartslinser og årer, og ut-

kiling av lagene er heller ikke vanlig, så hvis ikke skiferen spalter for tungt, er det trolig brytbar skifer her.

Etter den korte befaringen kom det frem at innen området Eneset - Littleøya - Øya er det skiferbergarter som bør undersøkes nærmere. Dette vil ta flere dager.

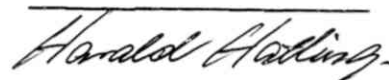
Konklusjon:

Det anbefales at en detaljert undersøkelse angående skifer blir foretatt i området Eneset - Littleøya - Øya, da mulighetene for brytbare partier er tilstede.

Trondheim, 20. april 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

● SKIFER

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
ENESET
KÅGEN SKJERVØY, TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1:50 000

MÅLT H.H.

TEGN. H.H.

TRAC. JP

KFR. H.B.

JULI -71

MARS -72

TEGNING NR.
1035/60-01

KART BLAD (AMS)
1634 I

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport P

SKIFERBEFARING - SABATSJOKK

Kåfjord kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6, delrapport P
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Sabatsjokk, Birtavarre, Kåfjord kommune,
Troms fylke
Tidsrom : Juni 1971
Saksbehandler : Vit.ass. Odd Øvereng
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFERFELT I SABATSJOKK, Kåfjord kommune, Troms fylke.

Tidligere undersøkelser:

Det finnes ingen rapporter i NGU's bergarkiv hvor dette skiferfeltet er behandlet. Av geologisk litteratur om området kan nevnes:

Padget, Peter, 1955: "The Geology of the Caledonides of the Birtavarre Region, Troms, Northern Norway". NGU's publ. 192.

Vokes, F.M., 1957: "The Copper Deposit of the Birtavarre District, Troms, Northern Norway." NGU's publ. 199.

Innledning.

Befaringen av skiferfeltet i Sabatsjokk i Kåfjorddalen ble foretatt av vit.ass. Odd Øvereng og medhjelper Roald Wold juni 1971. Med som kjentmann var formannen i Kåfjord Arbeids- og Tiltaksnemnd, Tarald Ballovarre, Birtavarre.

Det aktuelle skiferfeltet er et felleseie gnr. 25 bnr. 2, Kåfjord, Ole Olsen, Ballovarre.

Som nevnt ovenfor ligger skiferfeltet i Sabatsjokk i Kåfjorddalen. Fra Birtavarre går det brukbar bilvei like forbi feltet. Fra veien til feltet er det en lengste avstand på ca. 150 m. Veien er bygd som anleggsvei til Goullas kraftverk og skal etter sigende vedlikeholdes av Troms fylkes kraftforsyning.

Utsnitt av kartbladet Raisuoddar - Haldi 1733IV 1:50 000 med det undersøkte skiferfelt avmerket følger vedlagt.

Gradtall er gitt i nygrader (400^g sirkel).

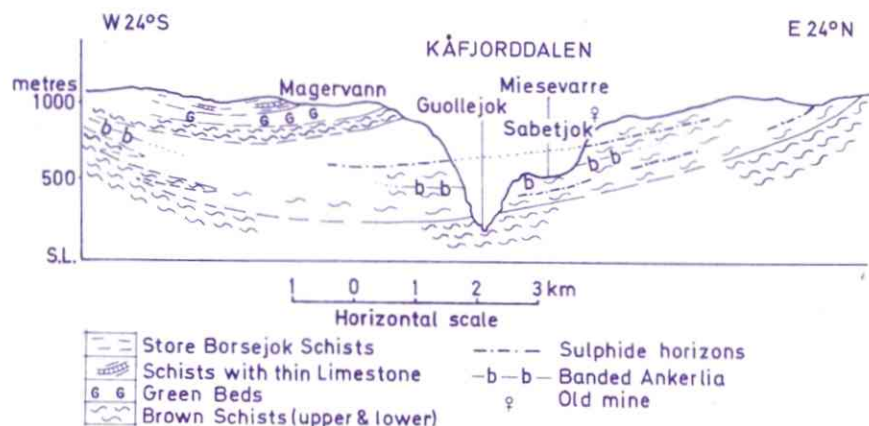
Resultat.

Geologien i Birtavarreområdet er først og fremst kjent fra dr. P. Padget og dr. F.M. Vokes' publiserte undersøkelser, NGU's publ. nr. 192 og 199.

Det undersøkte skiferfeltet tilhører en bergartsserie som Padget omtaler som Ankerliaskifer (av kaledonsk alder). Ankerliaskifrene er delt inn i følgende tre enheter:

Øvre Ankerlia skifre
 Båndet Ankerlia skifre
 Undre Ankerlia skifre.

Den aktuelle skiferen tilhører den midtre enheten, nemlig båndet Ankerlia skifre. Fig. 1 viser et profil på tvers av Kåfjorddalen (etter F.M. Vokes NGU's publ. nr. 199).

Det karakteristiske ved denne skiferen er det store antall hvite konkordante bånd hvis tykkelse varierer fra noen få mm opptil 3 - 4 cm. Selve skiferen er en grønnliggrå hbl. skifer. I dag-overflaten er skiferen tildels kraftig oppsprukket. Hvorvidt den tette oppsprekning er et overflatefenomen eller om den er mer gjennomgripende er vanskelig å vurdere i et såvidt kraftig overdekket område. Skifersonen stryker N280^gØ og faller 10^g20^g mot nord-nordvest. Mektigheten på den aktuelle skifersonen er umulig å si ettersom grensene er overdekket, men den synbare kan dreie seg om 10 - 15 m. I foten av skifersonen er lagene foldet, både i store åpne folder og lokalt i småfolder. Innenfor det undersøkte området er det bare i noen ganske få mindre benker at lagene ikke kiler ut.

Utkilingen er særlig markert i de lavere partier av sonen. Plate-tykkelsen varierer fra noen få mm opptil 15 - 20 cm. Den gunstige platetykkelsen $\frac{1}{2}$ cm - 2 cm er bare observert i meget tynne horisonter (4 - 5 dm), og da bare nær toppen av sonen. Kløven ser ut til å variere endel, men ser stort sett ut til å være meget tung. Kløvflatene

er vanligvis ruklete. Stedvis ses rustflekke på grunn av kis og karbonat.

Konklusjon.

Skiferen i Sabatsjokk er av en slik kvalitet at den ikke kan anbefales for økonomisk utnyttelse. Skiferen er for oppknust (småfallen), og dessuten er skiferen i store deler av feltet for tyktspaltende. Videre er foldning og utkiling av lag et meget vanlig fenomen.

Trondheim, 20. mars 1972

Henri Barkey

Henri Barkey
prosjektleder

Odd Øvereng
Odd Øvereng
geolog

NGU, NORD - NORGEPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
SABATJÅKK, KÅFJORD
TROMS

1971

TRAC. *JP*TRAC. *JP*

KFR. 0.0

FEB. -72

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1035 6P 01

KARTBLAD (AMS)
1733 IV

Skiferundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport Q

SKIFERBEFARING - REISADALEN

Nordreisa kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6, delrapport Q
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Reisadalen, Nordreisa kommune, Troms fylke
Tidsrom : Juni 1971
Saksbehandler : Vit.ass. Odd Øvereng
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFERUNDERSØKELSER I REISADALEN, Nordreisa kommune,
Troms fylke.

Kartbladene Reisadalen 1734III og Raisduod-dar Hai'di 1733IV.

Tidligere undersøkelser.

Rapport Sverdrup T.L. NGU's bergarkiv nr. 1161.

Innledning.

Skiferundersøkelsene i Reisadalen ble utført av vit.ass. Odd Øvereng og gymnasiast Roald Wold i juni 1971. Under kartleggingen hadde vi god hjelp av skiferdriver Anton Hansen, Sørstraumen.

Arbeidet besto i en geologisk oversiktsundersøkelse av skiferområdene i Reisadalen med etterfølgende detaljkartlegging av de mest aktuelle av skiferforekomstene.

Som kartgrunnlag er benyttet følgende karter (M711 serien): Reisadalen 1734III og Raisduod-dar Hai'di 1733. Videre er benyttet flyfotos, seriene Widerøe (-Fjellanger).

Gradtall er gitt i nygrader (400^g sirkel).

Kort geologisk oversikt.

De undersøkte områdene er avmerket på bilag 1035/6Q-01-02. På "berggrunnskart over Norge", NGU nr. 164C, revidert i 1960) utarbeidet av Holtedahl og J.A. Dons er områdets bergarter av eokambrisk alder. Siden den gang har geologene F.J. Skjerlie og T.H. Tan publisert resultatene fra sine geologiske undersøkelser i Reisadalen sommeren 1958 (NGU nr. 213). Deres geologiske kart medførte revisjon av Holtedahl og Dons' berggrunnskart". Utsnitt av deres kart med enkelte revisjoner følger som bilag 1035/6Q-03.

Den nedenfor oppstilte stratigrafien i det undersøkte området er hentet fra F.J. Skjerlie og T.H. Tan, NGU 1958.

Birtavarrefeltet.

Granittiske bergarter

Kambro - siluriske intrusiver (Amfibolitt)

Kambro - siluriske sedimenter (glimmerskiifer
(grønnskiifer

Eokambrium (dolomitt

(sparagmitt

Grunnfjell.

Bergartene stryker stort sett parallelt med Reisadalen, med relativt slakt fall delvis mot sydvest og delvis mot nordøst. Også foldningsakser og linjestrukturen er som oftest orientert parallelt med dalen. Det geologiske kartet av F.J. Skjerlie og T.H. Tan forteller videre at Reisadalen er skåret ned i den sydvestlige sjenkel av en åpen antiklinal.

"Reisadalantiklinalen". De store folders akser stryker mot nordvest med relativt slakt fall.

Beskrivelse av de viktigste skiferforekomstene.

Etter den mer "regionale" skiferundersøkelsen i Reisadalen ble arbeidet konsentrert om følgende 6 skiferforekomster:

1. Holmbo
2. Sappen
3. Tyvdalen
4. Vinnelys
5. Liland
6. Puntafoss.

Av disse forekomstene er det bare Holmbo som er i privat eie, de øvrige er statseiendommer.

Forekomstene er avmerket på bilag 1035/6Q-01.

1. Holmbo. (Bilag 1035/6Q-01).

Skiferforekomsten ligger ved gården Holmbo ca. 4,5 mil oppover Reisadalen fra Storslett. Fra riksveien (R865) er det brukbar bilvei fram til bruddet. Driften som er en prøvedrift, startet opp i 1968. Fra gammelt av har her vært tatt ut skifer til takheller. Den nåværende skiferdriver er Anton Hansen, Sørstraumen, som har leid området av forpakter Anselm Pedersen. Skiferen eksporteres til Nederland.

2. Sappen. (Bilag 1035/6Q-01).

Forekomsten ligger i sydøstkanten av Lindovara. Fra riksveien (R865) går det brukbar bilvei til sydenden av Langevann, videre fram til bruddet er det opparbeidet traktorvei. Her ses spor etter en beskjedne prøvedrift på to steder som ligger like ved hverandre. Når utvinningen fant sted og når den opphørte ble meg ikke fortalt.

3. Tyvdalen. (Bilag 1035/6Q-01).

Tyvdalen er en liten sidedal til Reisadalen, og munner ut i denne ca. 4 mil oppover fra Storslett. Selve skiferfeltet ligger ca. 2 km oppover i Tyvdalen. Oppe i sydsiden av dalen ses små og spredte brudd. Skrothaugene vitner om en forholdsvis beskjeden produksjon. Fra riksvegen og opp til det nedlagte skiferfeltet går det bare en sti. I bruddene ses ingen spor etter bruk av sprengstoff under utvinningen.

4. Vinnelys. (Bilag 1035/6Q-01).

Dette nedlagte skiferfeltet består av en rekke brudd som ligger som perler på en snor oppe i fjellsiden mellom Vankaelva og Rajajåkka. Bruddene ses tydelig fra riksveien gjennom Reisadalen. De enorme skrothaugene viser at det må ha vært en betydelig skiferproduksjon i dette feltet. I dag ses bare rester etter en taubane fra bruddene og ned til nordbredden av Vankaelva. Herfra ble skiferen fraktet med hest ned til Vinnelys.

5. Liland. (Bilag 1035/6Q-01).

Skiferforekomsten ligger oppover i østsiden av Lilandfjellet fra like bak gården og på det nærmeste opp til toppen. Her har det ikke vært tatt ut skifer tidligere.

6. Puntafoss. (Bilag 1035/6Q-02).

Forekomsten ligger like nedenfor brua over Puntaelva og 4 mil oppover riksveg fra Storslett. Forekomsten har tidligere ikke vært i drift. Riktignok er det tatt ut en del villheller til privat anvendelse.

Resultat.

1. Holmbo.

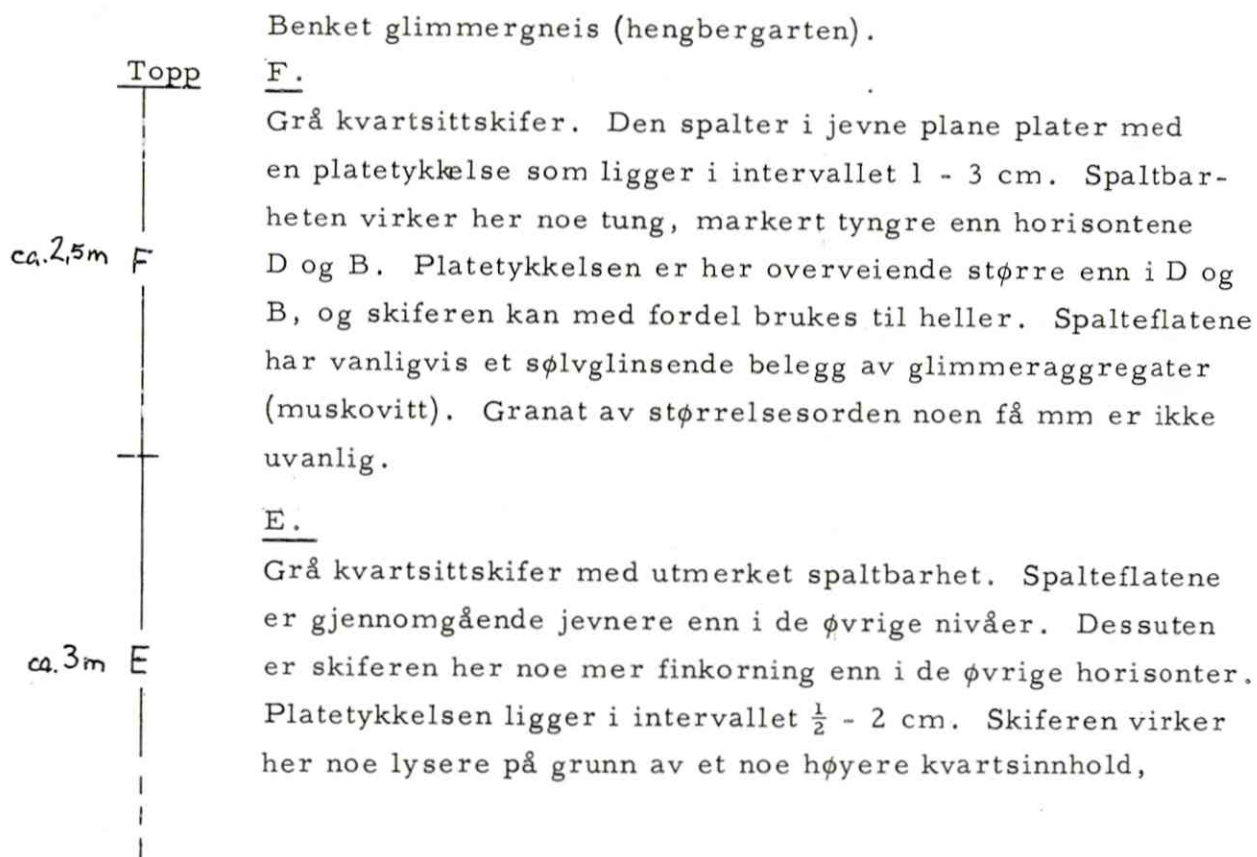
Bruddet ligger i en større skifersone som kan følges mer eller mindre sammenhengende fra Holmbo langs østsiden av Lindovara til Sappen (forekomst 2). Foruten de to ovenfornevnte bruddene ble det påvist to mindre, på det nærmest igjengrodde brudd ca. midt mellom de ovenfornevnte. Sonen, som stryker ca. N230^g og faller ca. 10^g mot vest, går i åpne, slake folder. Foldningsaksenes retning er ca. N50^g og faller ca. 20^g mot sydvest. I ombøyningen er skiferen som oftest litt oppknust. Skifersonens mektighet er ikke fastlagt da sonens undre grense ikke ble funnet eksponert.

Bruddhøyden er ca. 8 - 10 m. Over skiferen ligger en benket glimmer-

gneis. Selve bruddet ligger i ombøyningen av en større monoklinal fold og er hemmet av det.

Skiferen kan karakteriseres som en middels til grovkornet kvartsitt-skifer hvor skiferen i de fleste av horisontene har en grå farge. Innimellom opptrer mørke nærmest sorte horisonter hvor skiferen kan beskrives som biotittskifer. Mot dagoverflaten er skiferen som oftest oppsprukket. Skiferen spaltes i pene, jevntykke plater med gunstig tykkelse (1 - 2 cm). Spaltbarheten varierer endel fra nivå til nivå i skifersonen, men kan stort sett karakteriseres som god. Spaltbarheten synes uavhengig av de klimatiske forhold. Spalteflatene kan i enkelte nivåer være noe urene i den forstand at spaltingen foregår etter flere tettstilte plan der rester av disse blir hengende ved (flekking). I det bruddet som drives idag er det enkelte partier hvor skiferen er mindre god på grunn av oppsprekning i forbindelse med folder. Nær toppen av bruddveggen ses 2 ca. 2 - 3 cm tykke glimmerskiferhorisonter. I grenseområdet mot disse er skiferen bare ubetydelig småfoldet. På spalteflatene ses hyppig granater av størrelsesorden 2 - 3 mm i tverrsnitt.

Skjematisk snitt gjennom Holmbo skiferbrudd.

derav følger også at den blir noe sprøere.

Det ser ut som at glimmerinnholdet er avtagende oppover.

D.

Mørk, tettspaltende skifer med meget godt kløv. Platetykkelsen ligger i intervallet $\frac{1}{2}$ - 2 cm. Platene er jevntykkede med mm store granater på spalteflatene. Enkelte spalteflater er urene i den forstand at spaltingen foregår etter flere tettstilte plan der rester av disse blir hengende igjen. Skiferens kvalitet må her betraktes som jevnt over meget god.

C.

Glimmerskifer (bløtskifer). Den er småfoldet med ruklete spalteflater. Platetykkelsen ligger i intervallet ca. $\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ cm.

B.

Mørk skifer av samme type som i horisont D. Den spalter utmerket, muligens bedre enn i horisont D. Spalteflatene er jevne og plane, og flekking er langt sjeldnere enn i D.

A.

Mørk, bløt skifer med sortglinsende spalteflater. Skiferen er her noe mer oppsprukket enn i de overliggende horisonter.

2. Sappen.

Bruddet ligger som nevnt på s. i sydøstkanten av høydedraget Lido-varre. Skiferen stryker her N 180^gØ og faller 30^g mot NV. I dagoverflaten er skiferen i området mye oppsprukket, markert mer oppsprukket enn ved Holmbo. Oppsprekningen synes ikke å ha noen lovmessig orientering.

Skiferen er en grå kvartsittskifer med glinsende spalteflater. Spaltbarheten synes å være meget god. Platetykkelsen ligger i intervallet $\frac{1}{2}$ cm - 2 cm. Platene er jevne og pene. Granater av størrelsesorden 1 - 2 mm i tverrsnitt opptre i enkelte nivåer i skiferpakken. I bruddveggen ses flere 2 - 3 cm tykke lag av glimmerskifer som følger lagningen.

Kvartsittskiferen er bare ubetydelig småfoldet i overgangen mot de smale glimmerskiferhorisontene. Småfolder opptrer også i bestemte nivåer i skiferbenken. Kvartsårer og -linser, konkordante og diskordante er vanlig i dette området.

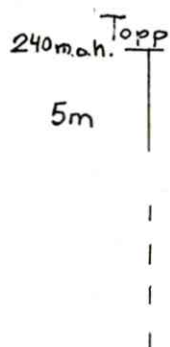
3. Tyvdalen.

Som nevnt foran i rapporten ligger feltet ca. 2 km fra riksveien oppover i Tyvdalen.

Skifersonen stryker N 120^gØ og faller 15 - 20^g mot syd. Sonen, som ligger oppe i sydsiden av dalen, er fulgt ca. 4 km videre mot nordvest. Den totale mektighet lot seg ikke bestemme ettersom den undre grense ikke ble funnet blottlagt. Den synbare tykkelsen av skifersonen er ca. 26 m. Over skiferen ligger en benket glimmergneiss.

Skiferen er en lysgrå kvartsittskifer med enkelte mørkere nivåer innimellom. Hyppigheten av de mørke, smale skiferlagene synes avtagende oppover i dalsiden. I de lavere nivåer av skiferpakken er skiferen lokalt småfoldet. I dagoverflaten virker skiferen noe oppknust og småfallen. Oppknusningen er særlig intens i den øvre halvdel av skiferpakken. Spaltbarheten synes jevnt over brukbar. I de mørke skiferhorisontene er flekking vanlig, dvs. at spaltingen foregår etter tettstilte plan der rester av disse blir hengende igjen. Platetykkelsen ligger i intervallet $\frac{1}{2}$ - 2 cm. I de mørkere skiferhorisontene opptrer granat av størrelsesorden 2 - 3 mm i tverrsnitt.

Skjematisk snitt gjennom Tyvdalens skifersone (i lok. 3).

E.

Kvartsittskiferen har en lys grå farge. Spaltbarheten antas å være meget god. Platetykkelsen varierer fra ca. $\frac{1}{2}$ -3 cm.

store partier av denne horisonten er skiferen kraftig oppknust.

D.

Skiferens kvartsittinnhold synes gjennomgående å være noe høyere enn i de lavere horisonter, derav følger også en noe lysere grå farge.

Kløven synes å være brukbar. Men også her som overalt ellers er det nivåer hvor kløven er noe dårligere. I denne horisonten (D) er oppsprekningen langt sterkere enn i de underliggende nivåer.

C.

Innenfor denne horisonten opptrer en veksellagning mellom lyse og mørke kvartsittskiferlag. Kløven synes her noe bedre utviklet enn i de topografisk underliggende horisonter. Kløvflatene er sølvglinsende og noe ujevne. Granater av størrelsesorden noen få mm er vanlig.

B.

Skiferen i denne horisonten er stort sett identisk med skiferen i horisont A. Den eneste forskjell er en hyppigere opptreden av kvartsårer og -linser i B. Årene og linsene ligger dels parallelt med lagene, dels skjærer de lagene under en liten vinkel. Folder er vanlig, dog ikke så utbredt som i de underliggende horisontene. Skiferen er stort sett bare blottet i fremspring og skrenter. Skiferen må i det store og hele karakteriseres som småfalten.

A.

Skiferen er en mørk kvartsittskifer med gunstig platetykkelse ($\frac{1}{2}$ cm - 2 cm). Stedvis opptrer partier med småfoldet skifer. Kløven synes å være noe tung. Ujevne kløvflater p.g.a. flekking er et vanlig fenomen særlig i de laveste nivåer av horisonten. På kløvflatene ses ofte mm store granater.

4. Vinnelys.

Som tidligere omtalt ligger skiferfeltet oppe i østsiden av Reisadalen mellom Vankaelva og Rajajåkka.

Skiferen som er en lys grå, middels til finkornet kvartsittskifer stryker stort sett parallelt med Reisadalen N220^gØ og faller parallelt med fjellsiden ca. 40^g mot sydvest. Den kløver i pene, jevntykkede plater av gunstig tykkelse ($\frac{1}{2}$ - 2 cm). Kløven er tildels meget god. I enkelte nivåer opptrer mm lange amfibolnåler på kløvflaten.

I bruddområdene er de øverste lagene utbulende p.g.a. trykkavlastningen. Skiferen virker i store områder småfallen p.g.a. den intense oppsprekningen i nær alle himmelretningene. Blindstikk er også et utbredt fenomen. Skiferplater av størrelsesorden 1m² syntes å være sjelden. Dagoverflaten har en trappetrinnsutforming p.g.a. parallellforkastninger med retning N340^gØ og med fall 40^g mot nordøst. Avstanden mellom forkastningsplanene varierte fra ca. 1 m opp til ca. 5 m. Årer og linser av kvarts ble bare påtruffet på noen ganske få steder.

5. Puntafoss.

Forekomsten ligger nedenfor broen over Puntaelva.

Skifersonen stryker 17^gØ og faller 20^g vest. Sonen er stort sett bare blottet i et lite felt nedenfor broen. Mektigheten lar seg ikke vurdere da ingen av grensene er funnet blottlagt. Den synbare mektighet er ca. 2 - 3 m.

Skiferen er en lys grå, middelskornet kvartsittskifer. Den spaltes i relativt tykke, jevne plater (2 - 3 cm), og den relativt beskjedne oppsprekningen gjør at skiferen med fordel kan utnyttes til helleproduksjon. Skiferen er sprukket opp etter to hovedretninger som gir et fordreid rutenett. I enkelte horisonter opptrer kvartsfylte tensjonssprekker (fjærsprekker) (se fig. 1). Sprekkenes lengderetning er ca. 5 - 10 cm med maks. bredde på 1 cm. Sprekkene stryker 30^g og stuper 85^g øst. Mektigheten på de overfornevnte horisonter varierer fra noen få cm opp til ca. 1 m. Skiferen gjennomsettes av kvartsårer og -linser, dels konkordante, dels diskordante. Vanligvis er skiferen noe foldet i forbindelse med kvartsispregninger.

6. Liland.

Den aktuelle skiferforekomsten ligger oppover i lia bak gården Holmbo. Skifersonen stryker N200^gØ og faller 20^g mot vest. Området har en frodig vegetasjon som umuliggjorde en sammenhengende profil fra foten av lia til toppen. Skiferen lot seg bare studere i framspringende skrenter

hist og her oppover i lia.

Skiferen er en mørk grønn tyktspaltende hornblendeskiifer. Spaltbarheten synes brukbar. Den spaltes i jevne, pene plater av mektighet på ca. 2 - 7 cm. Skiferen egner seg således ikke til flisproduksjon. Spalteflatene er ujevne. På de få og små områdene hvor skiferen ble funnet blottet, kan man ikke trekke noen avgjørende slutninger angående oppsprekningen, men av det som ses synes skiferen å være endel oppsprukket og småforkastet. Forkastningenes orientering holder seg nær konstant $20 \swarrow 70^\circ$. Hovedsprekkretningen er $N270^g \phi$ med vertikalt fall.

Konklusjon.

Det undersøkte området ligger i Reisadalen og strekker seg fra Holmbo i nord til Bilta i syd. Innenfor dette området er det 6 forekomster som peker seg ut som interessante:

1. Holmbo (kvartsittskiifer).
2. Sappen (kvartsittskiifer).
3. Tyvdalen (kvartsittskiifer).
4. Vinnelys (kvartsittskiifer).
5. Liland (hornblendeskiifer).
6. Puntafoss (kvartsittskiifer).

Disse ble detaljkartlagt med henblikk på en økonomisk utnyttelse. Kvaliteten varierer noe fra forekomst til forekomst. De viktigste negative trekkene som begrenser skiferens utnyttelse er for tett oppsprekning, kvartsispregninger og folder. Et pålitelig kvantitativt overslag over skiferreservene i de enkelte områdene er ikke mulig å oppnå på grunn av overdekning. Et slikt overslag ville ha krevd et betydelig beløp til røsking. Men man kan dog ut fra de blotningene som finnes slå fast at reservene er store for flere av forekomstene, nemlig Holmbo - Sappen, Tyvdalen, Vinnelys og Liland. Når det gjelder Puntafoss, er overdekket for utbredt til at kvantiteten lar seg vurdere.

Av de forekomstene som er detaljkartlagt, vil jeg anbefale diamantboring på forekomsten (1) Holmbo. Her vil jeg anbefale 3 hull á 30 m. Hensikten er å studere skiferens kløvegenskaper og sonens mektighet. Den foreslåtte diamantboringen vil bli utført på forsommeren 1972.

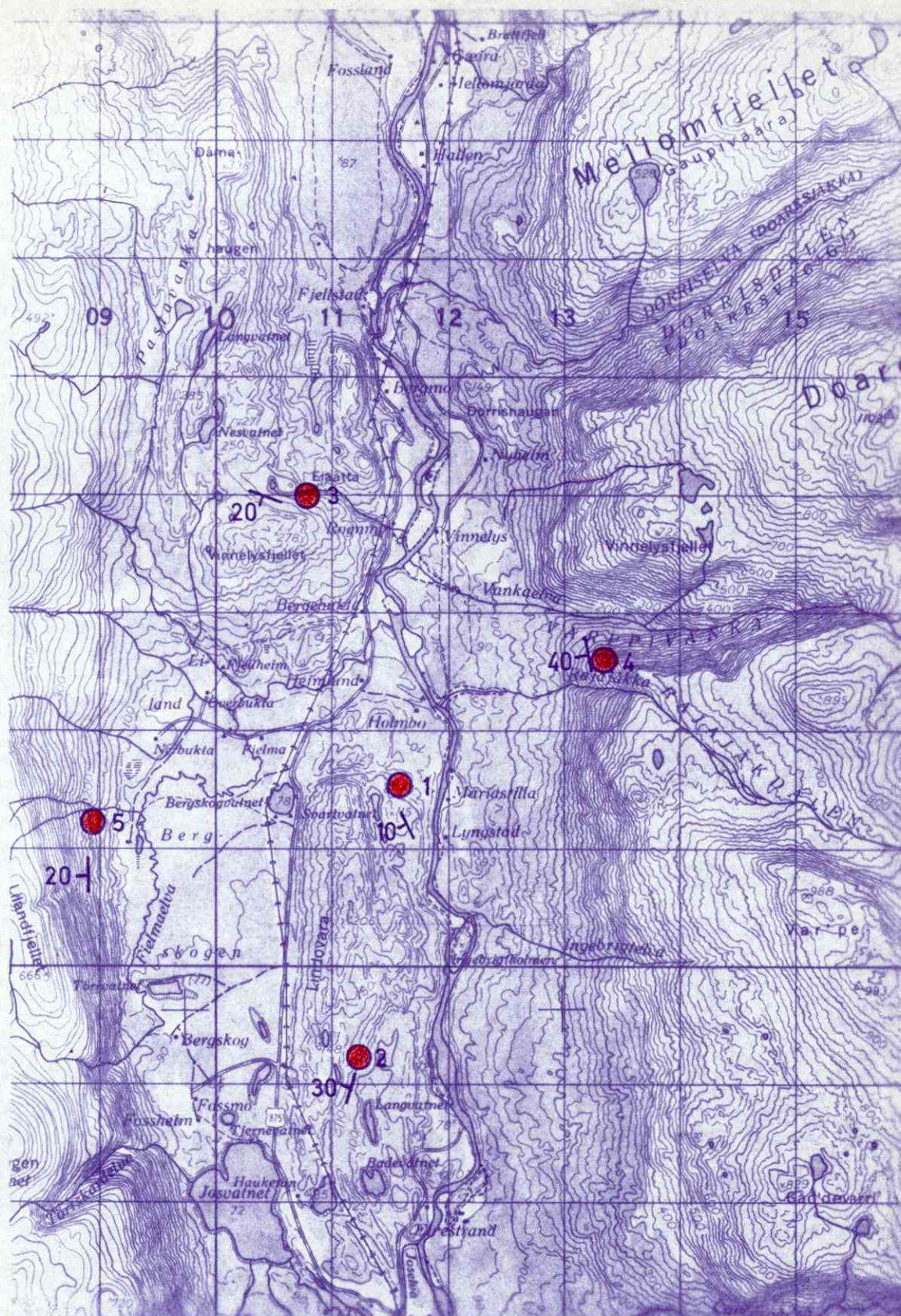
Når det gjelder skiferens kvalitet på de øvrige forekomster, tilfredsstiller disse kravene for økonomisk drivbarhet.

Trondheim, 20. mars 1972

Henri Barkey

Henri Barkey
prosjektleder

Odd Øvereng
Odd Øvereng
geolog

✂ STRØK / FALL

● SKIFERLOKALITETER

NGU, NORD - NORGEPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
REISADALEN, NORDREISA
TROMS

MÅLESTOKK
1:50000

MÅLT 00
TEGN.

1971.

TRAC. *JP*

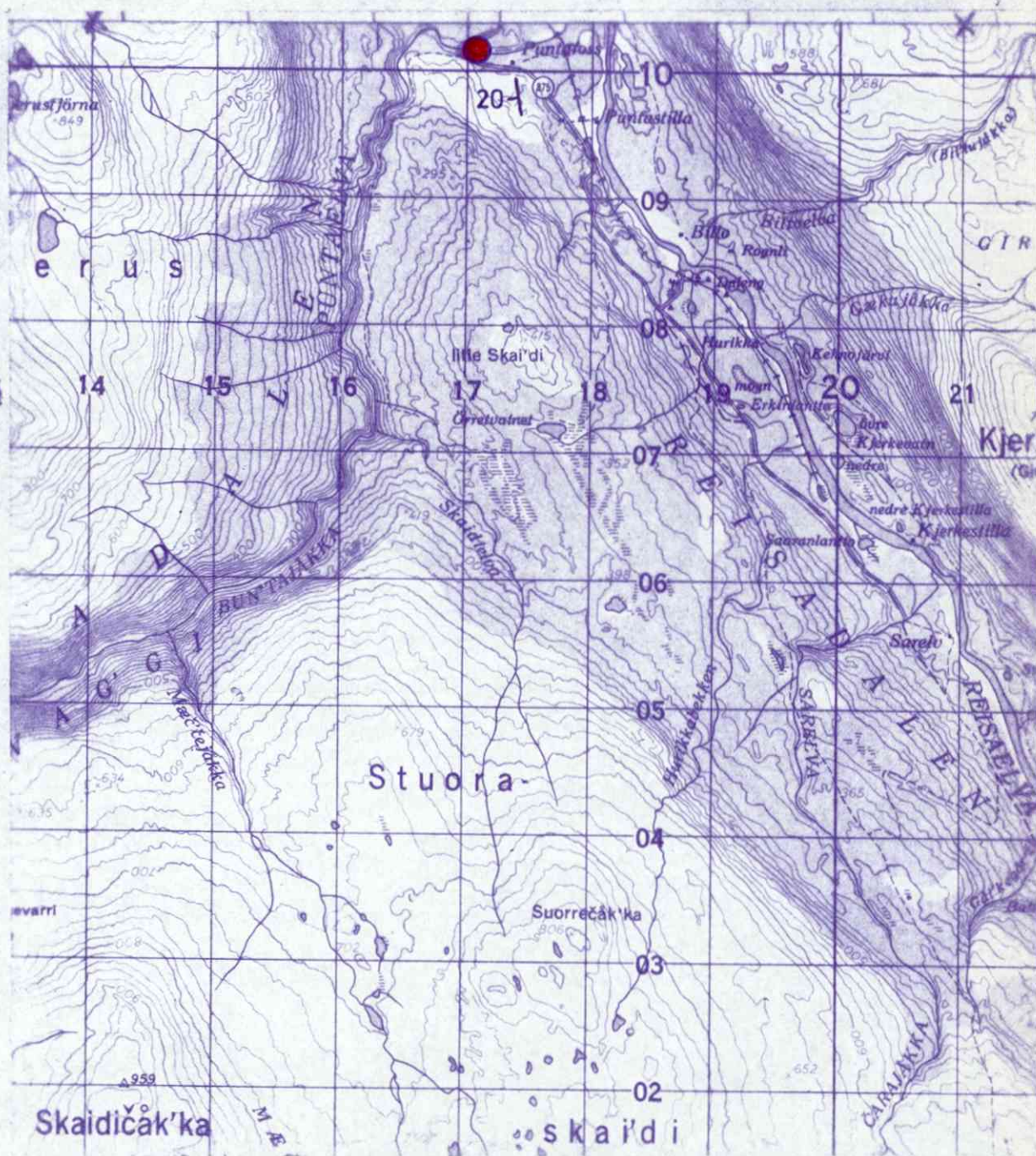
FEB. - 72

KFR. 00

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1035/6Q-01

KARTBLAD (AMS)
1734 III

● SKIFERLOKALITET

/ STRØK / FALL

NGU, NORD - NORGEPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
REISADALEN, NORDREISA
TROMS

MÅLESTOKK

1:50000

MÅLT O.O.

1971

TEGN.

TRAC. A.L.H.

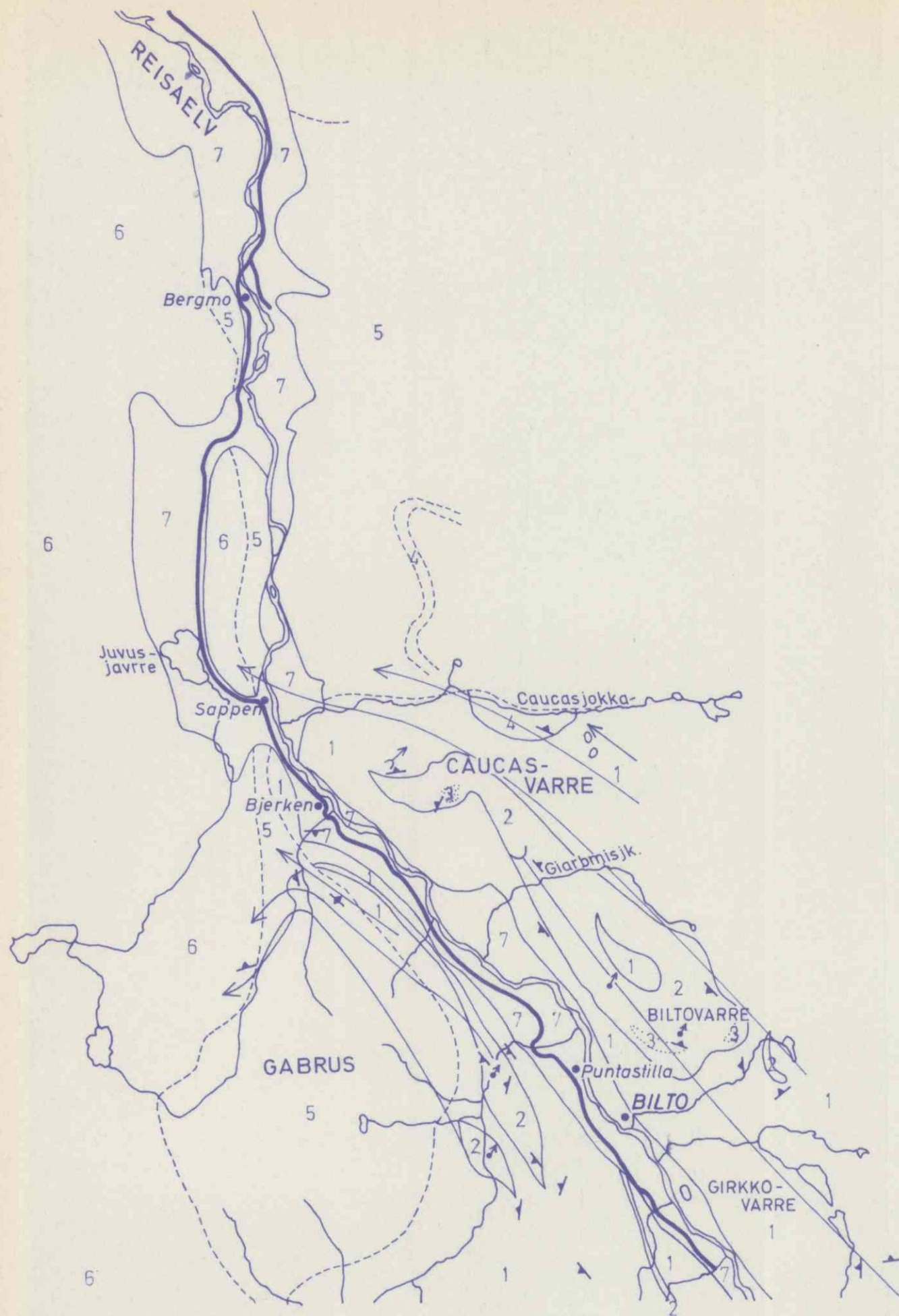
FEB. -72

KFR. O.O.

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1035/6Q-02

KARTBLAD (AMS)
1733 IV

TEGNFORKLARING

EOKAMBRISKE BERGARTER

1 Sparagmitt

KAMBRO SILURISKE BERGARTER

2 Grønnskifer

3 Glimmerskifer

4 Amfibolitt

5 Granittiserte bergarter

6 Birtavarreserien

7 KVARTÆRE ELVEAVSETNINGER

Jernforekomster

Antiklinal

Synklinal

Småfolder

Linjestruktur

Strøk / fall

(ETTER SKJERLIE OG TAN, GM RAPPORT 229)

NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
GEOLOGISK OVERSIKTSKART
REISADALEN
NORDREISA, TROMS

MÅLESTOKK: 1:100 000	MÅLT O.Ø.	1971
	TEGN.	
	TRAC. A.L.H.	FEB.-72
	KFR. O.Ø.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR. 1035/6Q-03	KARTBLAD (AMS) 1733 IV
---------------------------	---------------------------

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/5, delrapport R

SKIFERBEFARING - STORVIK

Nordreisa kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6, delrapport R
Arbeidets art : Skiferbefaring
Sted : Storvik, Nordreisa kommune, Troms fylke
Tidsrom : Juni 1971
Saksbehandler : Vit.ass. Odd Øvereng
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFERFOREKOMST i Nordreisa kommune, Troms fylke.
Kartblad 1734IV.

Tidligere undersøkelser.

I NGU's bergarkiv finnes ingen rapport fra tidligere befaring av denne skiferforekomsten.

Innledning.

Skiferbefaringen ble foretatt av vit.ass. Odd Øvereng og medhjelper Roald Wold juni 1971.

Forekomsten ligger på eiendommene Bergvoll 2/12 og Elvmo 2/6. Grunneier er Sigurd Knutsen, Storvik.

Fra gammelt har det vært tatt ut takheller i Storvik. Herav gikk mesteparten til det stedlige behov, bare små mengder ble spredt utover i kommunen.

Sommeren 1970 engasjerte S. Knutsen noen vante skiferdrivere fra Straumfjorden for å prøveskyte i den aktuelle skiferforekomsten. Sprengningen var oss til stor hjelp under vurderingen av skiferens kvalitet.

Utsnitt av kartblad Nordreisa 1734IV 1:50 000 med den undersøkte forekomsten avmerket følger vedlagt (bilag 1035/6R.-01).

Gradtallet er gitt i nygrader (400^g sirkel).

Resultat.

Forekomsten ligger i den samme sonen som det brytes på ved Steinsvik (se bilag 1035/6R.-01). Skiferen er en grå kvartsitt-skifer som stryker $N380^g\phi$ og faller 10^g mot øst, dvs. innover i fjellet. I dagoverflaten virker skiferen oppknust. Hovedsprekkesretningene i området er: $N295^g\phi$ med fall 80^g mot syd og 30^g med fall 60^g vest. Det partiet hvor prøvesprengningene ble foretatt er særlig kraftig oppknust, noe som mulignes kan skyldes at det er benyttet dynamitt til sprengningen.

Skiferen virker noe tungtspaltende og har dessuten en tendens til å spalte etter flere tettstilte skifrihetsflater. Dette medfører at rester av skifrihetsflatene blir hengende ved under spaltingen (flekking).

Spalteflatene er vanligvis matt grå p.g.a. mye kvarts, men kan også være mørk, nærmest sortglinsende p.g.a. glimmeraggregater. I

skiferen ses ofte mm store prikker av granat. På noen ganske få steder er det påvist utkiling av skiferplatene. Platetykkelsen ligger i intervallet $\frac{1}{2}$ - 5 cm. Kvartsårer og -linser er vanlig. Disse ligger dels parallelt med skiferlagene, dels skjærer de lagene under en liten vinkel. Skiferen er som oftest foldet i forbindelse med kvartsårene og -linsene.

Grensene for soner er ikke funnet blottet, og mektigheten kan derfor ikke oppgis. Den synbare mektighet er anslått til ca. 10 - 15 m.

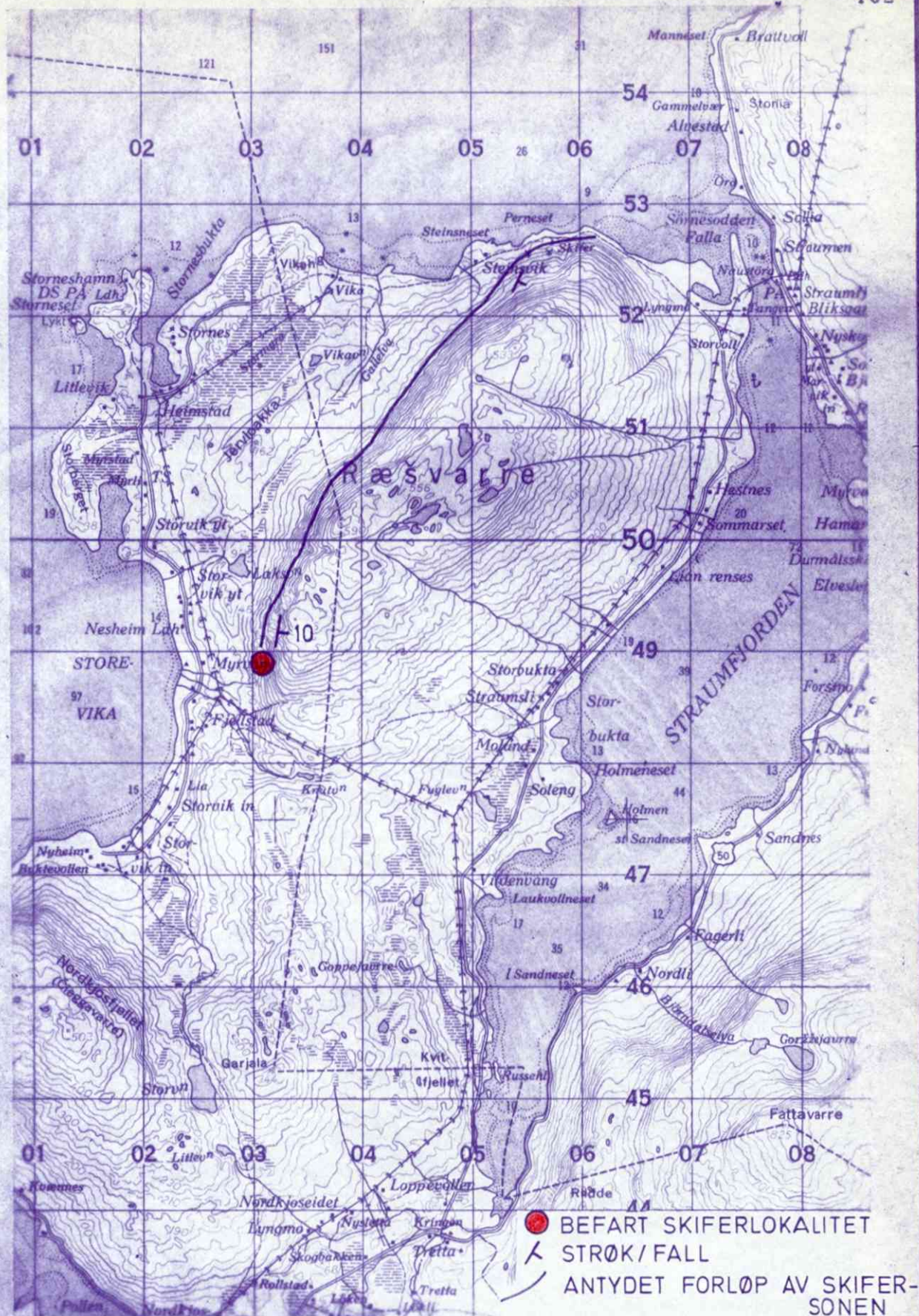
Konklusjon.

Skiferforekomsten egner seg ikke for økonomisk utnyttelse da store partier av skiferen er for oppknust, har for stor platetykkelse og er dessuten ofte foldet. Kvartsårer og -linser er også en utbredt forurensning.

Trondheim, 20. mars 1972

Henri Barkey
prosjektleder

Odd Øvereng
geolog

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
STORVIK, NORDREISA
TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1:50000

MÅLT O.O.

1971

TEGN.

TRAC. A.L.H.

FEB.-72

KFR. O.O.

TEGNING NR.

1035/6R-01

KARTBLAD (AMS)

1734 IV

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport S

SKIFERBEFARING - RINGSTAD

Nordreisa kommune, Troms fylke.

Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6, delrapport S
Arbeidets art : Skiferbefaring
Sted : Ringstad, Nordreisa kommune, Troms fylke
Tidsrom : Juni 1971
Saksbehandler : Vit.ass. Odd Øvereng
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: 075 20166

SKIFERFOREKOMST VED RINGSTAD, Nordreisa kommune, Troms fylke.

Kartblad Reisadalen 1734III.

Tidligere undersøkelser.

I NGU's bergarkiv finnes ingen rapport hvor forekomsten er nevnt.

Innledning.

Skiferforekomsten ble befart av vit.ass. Odd Øvereng og Roald Wold (assistent) juni 1971.

Forekomsten ligger ca. 1 km nordøst for Ringstadgårdene i foten av Hysingjordfjellet. Skiferen ligger på eiendommen Ringstad, Nordreisa, eier Johs. Ringstad.

Utsnitt av kartblad Reisadalen 1734III med den undersøkte forekomsten avmerket følger vedlagt.

Gradtall er gitt i nygrader (400^g sirkel).

Resultat.

Skiferforekomsten ligger i en glimmerskifersone som stryker N74^gØ og faller ca. 10^g mot syd. Skiferen er en vanlig grå glimmer-skifer med ruklete og sølvglinsende spalteflater. På vitringsflatene ses ofte noen store fordypninger med rustbelegg, sannsynligvis etter karbonat. Magnetkis med uregelmessig kornbegrensning er meget vanlig.

Karbonaten opptrer både i linser og finfordelt gjennom hele bergarten. Både småfolder og utkiling av skiferlag er vanlig. Skiferen er hyppig gjennomsett av mm tynne årer og linser av kvarts. Kløven ser ut til å være tung. Platetykkelsen ligger i intervallet fra noen få mm opp til 10 cm. De tykkeste platene er de hyppigste.

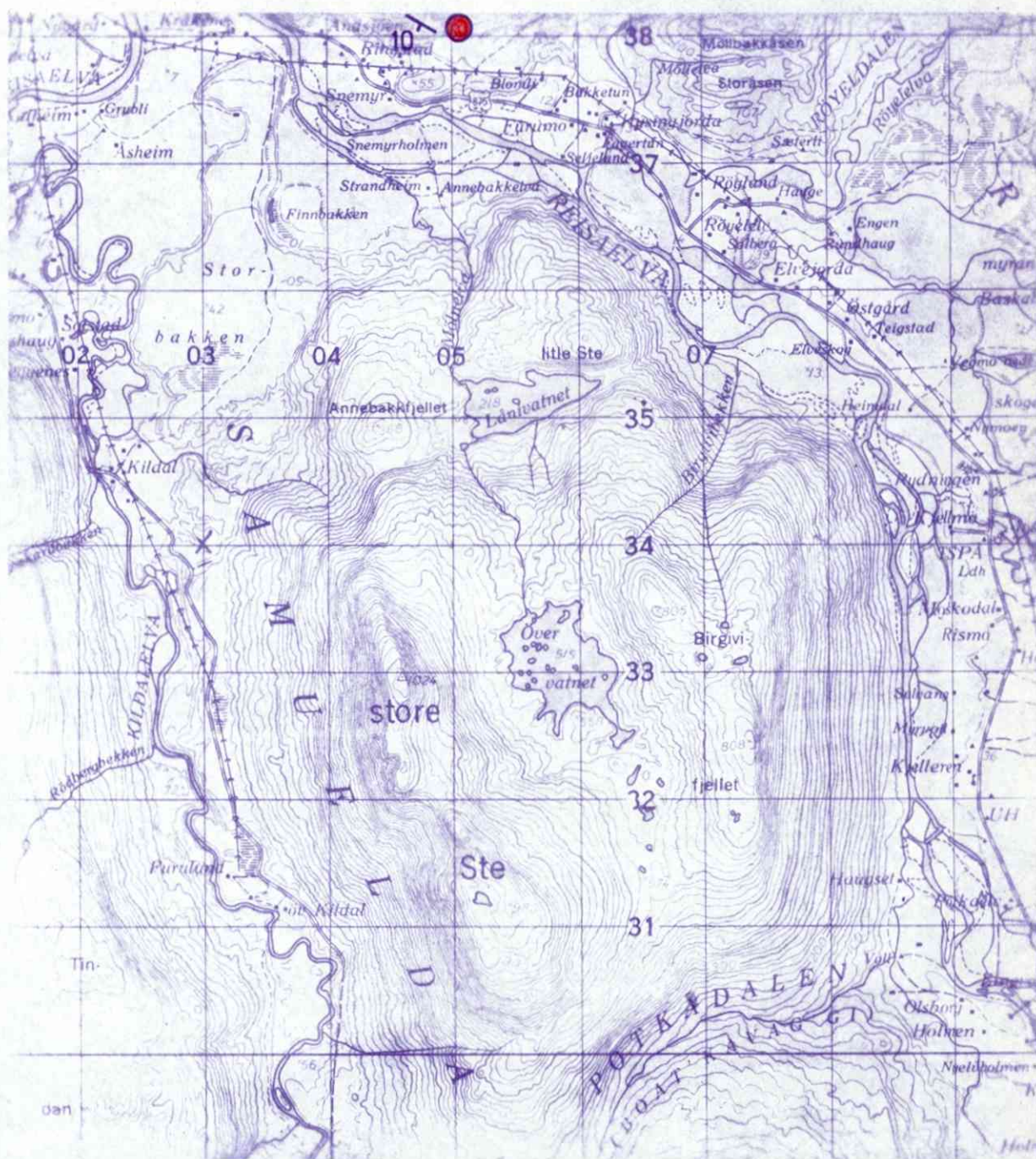
Konklusjon.

Skiferforekomsten på eiendommen Ringstad, Nordreisa, kan ikke anbefales for økonomisk utnyttelse. Skiferens kvalitet tilfredsstiller på ingen måte de krav som stilles for økonomisk utnyttelse.

Trondheim, 20. mars 1972

Henri Barkey
Henri Barkey
prosjektleder

Odd Øvereng
geolog

● SKIFERFOREKOMST

— / — STRØK / FALL

NGU, NORD - NORGEPROSJEKTET 1971
SKIFERUNDERSØKELSER
RINGSTAD, NORDREISA
TROMS

MÅLESTOKK

1:50000

MÅLT O.O.

TEGN.

TRAC. A.L.H.

KFR. O.O.

1971

FEB.-72

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.

1035/6 S-01

KARTBLAD (AMS)

1734 III

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1035/6, delrapport T
SKIFERBEFARING - HOLMEVATN
Nordreisa kommune, Troms fylke.
Juni 1971

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1035/6, delrapport T
Arbeidets art : Skiferbefaring
Sted : Holmevatn, Nordreisa kommune, Troms fylke
Tidsrom : Juni 1971
Saksbehandler : Vit.ass Odd Øvereng
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf. : 075 20166

BEFARING AV SKIFERFELT ØST HOLMEVATN VED REISAFJORDENS
VESTSIDE, Nordreisa kommune, Troms fylke.

Kartblad 1634 I.

Tidligere undersøkelser.

Rapport Sverdrup T.L. NGU's bergarkiv nr. 939 B.

Innledning.

Befaringen av skiferfeltet ble foretatt av vit.ass. Odd Øvereng juni 1971.

Feltet ligger ca. 5 km nord for Bakkeby og ca. 1 km NØ for Holmevatn. Det er anlagt vei oppover til feltet som drives av firmaet Hansen & Søn, Sørkjosen.

Utsnitt av kartbladet Rotsund 1634 I med det befarte skiferfelt avmerket følger vedlagt.

Gradtall er gitt i nygrader (400^g-sirkel).

Resultat.

Bruddene ligger på begge sider av en dalsenkning (se fig. 1). Idag er driften stort sett konsentrert i de nordlige områder av feltet. Skifersonen kan oppfattes som en oppbulende plate der ombøygningspartiet går "i lufta" over dalen og hvor skiferen på østsiden faller svakt mot øst, og på vestsiden svakt mot vest. Skifersonen stryker mot

Sonens mæktighet er ikke bestemt ettersom dens undre grense ikke er funnet blottet. Den synbare mæktigheten (bruddhøyden) er aldri større enn 5 m. Over skiferen ligger en granatrik glimmergneis.

Skiferen er en lys grå kvartsittskifer. Kløven synes gjennomgående brukbar. Den kløver opp i jevntykke plater av gunstig tykkelse (1 - 1½ cm). Lokalt opptrer mindre folder og i forbindelse med disse er skiferen som oftest tett oppsprukket. Kvartsårer og -linser har liten utbredelse i dette feltet. I store trekk kan man si at skiferen i den sydlige del av feltet på vestsiden er markert dårligere enn den nordlige del.

Konklusjon.

Skiferen i dette feltet utviser en kvalitet som gjør at feltet må karakteriseres som lovende, og en fortsatt drift vil kunne anbefales.

Trondheim, 20. mars 1972

Henri Barkey

prosjektleder

Odd Øvereng
geolog

